

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Κοινωνικής, Ταξικής, Διεθνιστικής Αλληλεγγύης

8-9-10 Ιούλι 2022

Πανεπιστημιούπολη Ζωγράφου
Είσοδος από Α' ΦΕΠΑ

Οι άνθρωποι που σήμερα στέκονται απέναντι στο τέρας του φασισμού και του πολέμου, της κρατικής καταστολής, του ολοκληρωτισμού, ενάντια στον ρατσισμό και τη λεηλασία της φύσης και του πλανήτη αποτελούν τις πρώτες σταγόνες της δίκαιης οργής μας. Ο αγώνας για την Κοινωνική Επανάσταση συνεχίζεται και θα νικήσει!

Αυτό που γεννάει τους πολέμους, τις συγκρούσεις, τις αδικίες, τους νεκρούς και τις ανείπωτες τραγωδίες της ανθρωπότητας είναι το παγκοσμιοποιημένο καπιταλιστικό σύστημα. Σε καιρό ειρήνης καθυποτάσσει εκμεταλλεύεται και ξεζουμίζει τους εργαζόμενους σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, καταπιέζει και κακοποιεί τους πλέον αδύναμους και συσσωρεύει αμύθητα πλούτη για τους παγκόσμιους ολιγάρχες – όμοιοι παντού: στις ΗΠΑ, στην Ε.Ε., στη Ρωσία στην Κίνα.

Αυτή η άγρια επίθεση που βιώνουν σήμερα οι κοινωνίες, μέσα σε συνθήκες βαθιάς και συνολικής συστημικής κρίσης και απονομιμοποίησης του πολιτικού συστήματος παγκόσμια, κλιμακώνεται και αναδεικνύονται τόσο οι αθεράπευτες αντιφάσεις του κρατικού-καπιταλιστικού μοντέλου οργάνωσης, όσο και η απόλυτη αδυναμία να παραχθεί από τα πάνω οποιοδήποτε συνεκτικό κοινωνικό όραμα, προοπτική και ελπίδα. Οι ρίζες αυτής της διαρκώς εντεινόμενης επιθετικότητας βρίσκονται στην ίδια τη φύση του καταπιεστικού και εκμεταλλευτικού συστήματος. Η ανάγκη για εμφάθυνση και επέκταση της εξουσίας κατατείνει στην επιχείρηση ελέγχου κάθε ανθρώπινης δραστηριότητας, με σκοπό την πλήρη καθυπόταξη της κοινωνίας στις επιταγές του κράτους και των αφεντικών. Το κρατικό-καπιταλιστικό σύστημα έχει δομηθεί στη βάση του παραλογισμού της κοινωνικής και ταξικής καταπίεσης, η οποία επιδιώκει με κάθε μέσο τη διαιώνισή της και κατά συνέπεια τη διαιώνιση των καταστρεπτικών της αποτελεσμάτων στην κοινωνία και τη φύση. Η τόσο ορατή σήμερα αποσύνθεση του δεν είναι αποτέλεσμα της πολύπλευρης κρίσης. Αντιθέτως, η πολύπλευρη κρίση είναι αποτέλεσμα της βαθιάς αποσύνθεσης και της χρεοκοπίας του συστήματος σε κοινωνικό, πολιτικό και αξιακό επίπεδο.

Συνέχεια στη σελίδα 2

Άμεση αποφυλάκιση του αναρχικού Γ. Μιχαηλίδη απεργού πείνας από 23/05/2022

Σελ. 14

**Ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση,
την αστυνομοκρατία και την καταστολή**

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ

Ενάντια στο πανεπιστήμιο των ταξικών φραγμών και της καταστολής προτάσσουμε την συλλογική οργάνωση των "από τα κάτω" με όρους αντιεραρχικότητας και αλληλεγγύης. Να μην επιτρέψουμε τον φόβο να γίνει καθεστώς, να αντισταθούμε ενάντια στην σύγχρονη κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Σελι 7-9

Διήμερο Οδοιπορικό Αντίστασης στην Πάρνηθα, 16-17 Ιουλίου 2022, στο παλιό "Ξενία"
Αυτόνομη Συνάντηση Αγώνα στις όχθες του Αχελώου, Μεσοχώρα Τρικάλων, 11-14 Αυγούστου

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Αυτή ακριβώς η αποσάθρωση και ολοσχερής χρεοκοπία του κόσμου του κράτους και του καπιταλισμού αποτελεί όριο για την εποχή της παγκόσμιας ολοκλήρωσής του και ταυτόχρονα αιτία της όξυνσης των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων και της συνακόλουθης αύξησης της απειλής του πολέμου. Το κρατικο-καπιταλιστικό σύστημα φέρει εντός του τις αντιφάσεις του, ο ανταγωνισμός μεταξύ των αστικών επιτελείων για την καλύτερη τοποθέτησή τους στη σκακιέρα για την καταλήστευση και τον διαμοιρασμό των πολύτιμων και περιορισμένων φυσικών πόρων, το άπλωμα της «σφαίρας επιρροής» τους είναι που κάνει τις σειρήνες του πολέμου να ηχούν ξανά και ξανά. Γιατί όσο οι κοινωνίες βρίσκονται δέσμιες του λεγόμενου «εθνικού συμφέροντος», του ιδιωτικού κέρδους και της καπιταλιστικής συσσώρευσης ο πόλεμος θα αποτελέσει τον μονόδρομο των αυτοκρατοριών σε σύγκρουση. Αυτή η καπιταλιστική νομοτέλεια, ωστόσο καθόλου δεν σημαίνει ότι το σύστημα της καταπίεσης οδεύει μόνο του στον αφανισμό του, μέσω των αδιεξόδων και των αντιφάσεων του. Αν οι λαοί δεν διεκδικήσουν να πάρουν τη μοίρα στα χέρια τους τότε οι συνολικές συνθήκες διαβίωσης θα γίνουν ακόμη χειρότερες, με κυριότερη απειλή αυτήν του πολέμου, καθώς επίσης και της περαιτέρω φτωχοποίησης και εξαθλίωσης.

Στον ελλαδικό χώρο, η κατεύθυνση προς την επιβολή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, βάση της οποίας κινείται σήμερα η νεοφιλελεύθερη ακροδεξιά κυβέρνηση της Ν. Δημοκρατίας, αποτυπώνεται σε ένα πλήθος αναδιρθρώσεων, που εξυπηρετούν διακηρυγμένες και πάγιες στοχεύσεις του κόσμου της Εξουσίας, ανεξαρτήτως πολιτικής διαχείρισης. Γιατί αν δείχνει ικανή σήμερα η δεξιά να επιβάλει την ηγεμονία του νέο-φιλελευθερισμού και να επεκτείνει την πολιτική της επιτιθέμενη στους εργαζόμενους, τους ανέργους και όλους τους από τα κάτω, είναι γιατί η προηγούμενη πολιτική διαχείριση, η κυβέρνηση της σοσιαλδημοκρατίας στο όνομα της ριζοσπαστικής αριστεράς συνέτριψε τα κινήματα, σκόρπισε αυταπάτες και ψευδαισθήσεις σε μεγάλο κοινωνικά κομμάτια μόνο για να βάλει άλλο ένα τούβλο στο οικοδόμημα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και να εδραιώσει ακόμη παραπάνω την αντίληψη ότι τίποτε δεν μπορεί να αλλάξει. Αντίστοιχα, η πολιτική ατζέντα που έχει τεθεί από τότε αποτελεί κι αυτή με τη σειρά της κομμάτι ενός ευρύτερου ιδεολογικού προγράμματος που προσπαθεί να οριστεί ως κυρίαρχη δύναμη στο κοινωνικό σώμα.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ενώ ήδη μετράει χιλιάδες θανάτους υπό τη διακυβέρνησή της – που δεν είναι παρά το αποτέλεσμα της εγκληματικής κρατικής διαχείρισης και της απόλυτης απαξίωσης της ίδια της ζωής-προχωράει στην υλοποίηση των σχεδιασμών των κυρίαρχων για αφανισμό όλων των αντιστάσεων και για ολοκληρωτική επιβολή πάνω στο κοινωνικό σώμα. Η ψήφιση του νόμου για την περιστολή των διαδηλώσεων, η κατάργηση του θώρου και της απεργίας, η επικύρωση της ελαστικής και μαύρης εργασίας, η απελευθέρωση των απολύσεων, η απόλυτη απαξίωση του αγαθού της υγείας με συγχωνεύσεις νοσοκομειακών μονάδων και ιδιωτικοποιήσεις, ο αντιπεριβαλλοντικός νόμος, και η απόπειρες ιδιωτικοποίησης και εμπορευματοποίησης των δημόσιων χώρων και των χώρων αστικού πρασίνου, η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση των αποκλεισμών και της καταστολής, οι αντεργατικοί και αντισυνδικαλιστικοί νόμοι, η συνεχής αύξηση του κόστους διαβίωσης, η περαιτέρω όξυνση της εγκληματικής βίας των κατασταλτικών μηχανισμών, οι συλλήψεις και διώξεις αγωνιστών/τριών σε διαδηλώσεις, η επίθεση στους αγώνες των υγειονομικών, οι οποίοι υπερασπίζονται τον δημόσιο χαρακτήρα της υγείας και αντιμετωπίζουν την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης, η είσοδος των σωμάτων ασφαλείας στα πανεπιστήμια αποτελούν κομμάτια της επιβολής του σύγχρονου ολοκληρωτισμού σε ολόκληρη την κοινωνία. Μια ολομέτωπη επίθεση των πολιτικών και οικονομικών αφεντικών,

που εκδηλώνεται με ακόμα πιο σφοδρούς όρους, απέναντι στην κοινωνική βάση, τους φτωχούς, τους απόκληρους, όσους και όσες αγωνίζονται. Από τη γιγάντωση της εργοδοτικής τρομοκρατίας και της κρατικής επιθετικότητας, που οδηγεί σε συνεχείς δολοφονίες εργατών στα κάτεργα της εκμετάλλευσης, τον εγκλεισμό χιλιάδων προσφύγων και μεταναστών στα σύγχρονα Νταχάου των στρατοπέδων συγκέντρωσης και τις χιλιάδες δολοφονίες τους στα χερσαία και υδάτινα σύνορα της Ευρώπης-Φρούριο μέχρι τις σφαίρες, τα βασανιστήρια και τους ξυλοδαρμούς των ένστολων δολοφόνων της δημοκρατίας στα αστυνομικά μπλόκα, τα τμήματα, τις διαδηλώσεις, τις απεργίες και τις γειτονιές.

Απέναντι στη ζοφερή προοπτική του Σύγχρονου Ολοκληρωτισμού, ξεπροβάλλουν ως μοναδική ελπίδα οι κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις, οι αγώνες των ανθρώπων για την αποτίναξη της κρατικής καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Από τις αντιπολεμικές διαδηλώσεις, τις αντιστάσεις στις γειτονιές για την υπεράσπιση των δημόσιων χώρων, τον αναρχικό αγώνα ενάντια στην πατριαρχία και την έμφυλη βία, τις φοιτητικές κινητοποιήσεις ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και την καταστολή στα πανεπιστήμια μέχρι τους αγώνες που ξεσπούν μέσα στα εργοστάσια και τους χώρους εκμετάλλευσης, τις κινητοποιήσεις για την υπεράσπιση της δημόσιας υγείας ενάντια στην υποβάθμισή της και την εγκληματική κρατική διαχείριση της πανδημίας και τους αγώνες που επιχειρούν να αποτελέσουν ανάχωμα στην βίαιη φτωχοποίηση και τη λεηλασία της κοινωνικής βάσης. Μέσα σε αυτούς τους αγώνες, οι αναρχικοί ζούμε και αναπνέουμε. Η οργανωμένη πολιτική παρουσία και δράση μας στα υπαρκτά μέτωπα αγώνα και η συγκρότηση νέων, θέλουμε να είναι η γέφυρα ανάμεσα στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες και διαθέσεις και την αναρχική κοσμοθεωρία και πρακτική, ώστε οι αντιστάσεις να γίνουν εφελκέρια της κοινωνικής και ταξικής χειραφέτησης.

Η διοργάνωση του 4ου Ελευθεριακού Φεστιβάλ από την ΑΠΟ-ΟΣ έχει ως στόχο τη δημιουργία ενός δημόσιου και ανοικτού πολιτικού και πολιτισμικού χώρου συνάντησης, επικοινωνίας και ζύμωσης μεταξύ των κοινωνικών και ταξικών αγώνων που αναπτύσσονται από τα κάτω και της παρέμβασης των αναρχικών και ελευθεριακών προταγμάτων μέσα σε αυτούς.

Οι θεματικές πάνω στις οποίες θα κινηθούν οι πολιτικές εκδηλώσεις και παρουσιάσεις του φεστιβάλ έχουν να κάνουν με όλο το εύρος του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού, από τους αγώνες διεθνιστικής αλληλεγγύης ενάντια στον πόλεμο και τον φασισμό, την υπεράσπιση των κατελιγμένων και αυτοοργανωμένων δομών αγώνα και των δημόσιων χώρων μέχρι τις αντιστάσεις ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, τους αντεργατικούς σχεδιασμούς, την κρατική καταστολή, τη φτωχοποίηση, το Καθεστώς Έκτακτης Ανάγκης και την πατριαρχία. Ταυτόχρονα, στοχεύουμε στη δημιουργία ενός χώρου όπου όσο το δυνατόν περισσότεροι θα μπορούν να έρθουν σε επαφή με το αναρχικό πρόταγμα της κοινωνικής, ταξικής και διεθνιστικής αλληλεγγύης και το καθολικό όραμα της κοινωνικής επανάστασης, για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας μέσα από συζητήσεις και ενημερώσεις, από εκθέσεις φωτογραφίας και ντοκουμέντων.

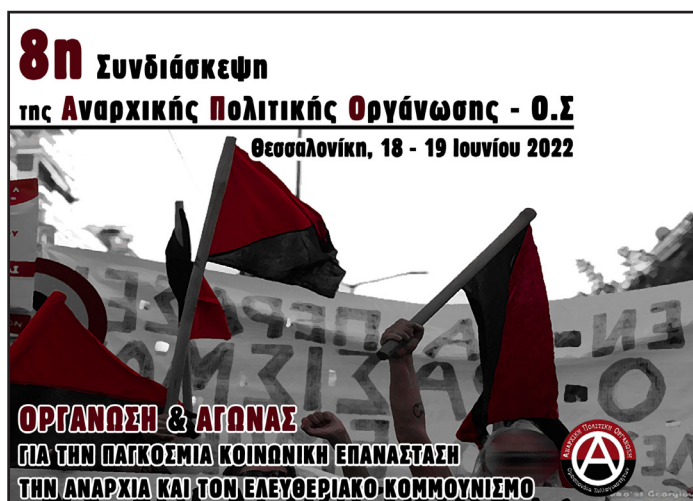
Έτσι, θα έχουμε την ευκαιρία να δημιουργήσουμε ένα ακόμα έδαφος όπου θα αναδειχθούν αντιλήψεις, πρακτικές, προτάσεις, θέσεις και αγώνες των αναρχικών πάνω σε μια σειρά από ζητήματα που διατρέχουν την πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα της εποχής μας. Ένα δημόσιο πεδίο διαλόγου όπου θα έχουμε την ευκαιρία να γνωρίσουμε και να παρουσιάσουμε εμπειρίες αγώνα και πολιτικά συμπεράσματα από αντιστάσεις που ξεσπούν με προοπτική την κοινωνική απελευθέρωση.

Απέναντι στη βαρβαρότητα του πολέμου και του σύγχρονου ολο-

κληρωτισμού που εκδηλώνεται σε παγκόσμιο επίπεδο, ως αναρχικοί, έχουμε να προτάξουμε τα όπλα της κοινωνικής, ταξικής και δι-εθνιστικής αλληλεγγύης αναγνωρίζοντας πως στις μέρες μας είναι επιτακτικότερη από ποτέ η σύνδεση των αγωνιζόμενων διεθνώς και ο κοινός αγώνας ενάντια στην κοινή επίθεση που δεχόμαστε. Σε κάθε ανοιχτό μέτωπο του κοινωνικού και ταξικού αγώνα, όπου εκδηλώνεται η επιθετικότητα του κράτους και του κεφαλαίου, επι-χειρώντας την ριζοσπαστικοποίηση των αγώνων μέσα από τη σύν-δεσή τους με το καθολικό κοινωνικό όραμα της κοινωνικής και τα-ξικής χειραφέτησης, προτάσσοντας τη μόνη ρεαλιστική διέξοδο που έχουν οι καταπιεσμένοι, την οργάνωση του αγώνα για την κοινωνική επανάσταση, την Αναρχία και τον Ελευθεριακό Κομμουνισμό.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΘΑ ΝΙΚΗΣΕΙ!

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση – Ομοσπονδία Συλλογικότητων

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

Ημέρα έναρξης του Εφετείου της δίκης της Χ.Α.

Σήμερα, που οι παγκόσμιοι δυνάστες της ανθρωπότητας εξαπολύουν πολέμους και θρέφουν τον εθνικισμό στοχεύοντας στον κατακερματισμό των από τα κάτω, σε ένα περιβάλλον ρημαγμένο από την εγκληματική κρατική διαχείριση της πανδημίας που λειτούργησε ως επιταχυντής των κοι-νωνικών αναδιρθρώσεων που λεηλατούν την κοινωνική βάση, που η κρατική κατα-στολή εντείνεται επιχειρώντας να αναχαιτί-σει την έκφραση της ολοένα και διογκούμε-νης κοινωνικής δυσάρεσκειας -στο πλαίσιο της ευρύτερης αντιεξουσιαστικής εκστρατείας ενεργοποιούνται εκ νέου τα φασιστικά τάγ-ματα εφόδου, ως η αντεπαναστατική εφε-δρεία του κράτους, για να λειτουργήσουν επικουρικά στις δυνάμεις της καταστολής και να συνδράμουν στους επίσημους σχε-διασμούς της κυριαρχίας στοχεύοντας στη διάχυση του φόβου στην κοινωνία και στην τρομοκράτηση των αγωνιζόμενων. Αυτό καταδεικνύει και η έναρξη ενός νέου γύ-ρου παρακρατικών και δολοφονικών επι-θέσεων από την αρχή της χρονιάς από τη Θεσσαλονίκη μέχρι την Αθήνα ενάντια σε φοιτητές, αντιφασιστικές συγκεντρώσεις, σε συνδικαλιστικές και αριστερές οργανώσεις, ενάντια σε μετανάστες.

Στις 15 Ιουνίου ξεκινάει το εφετείο της δί-κης Χ.Α-εγκληματική οργάνωση. Περίπου έξι χρόνια από την έναρξη της δίκης και ενάμιση χρόνο μετά την απόφαση της πρωτόδικης δια-δικασίας, κάποιοι από τους νεοναζί έχουν ήδη αποφυλακιστεί ενώ σύντομα, εξαιτίας των χα-μηλών ποινών, αναμένεται να αφεθούν πολ-λοί ακόμα.

Το αντιφασιστικό και ακηδεμόνευτο αντιφασι-στικό κίνημα, οι αγωνιστές/στριες της βάσης, με τη διαρκή και μαχητική τους στάση στους

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

Σήμερα - που οι παγκόσμιοι δυνάστες της ανθρωπότητας εξαπολύουν πολέμους και θρέφουν τον εθνικισμό στοχεύοντας στον κατακερματισμό των από τα κάτω, σε ένα περιβάλλον ρημαγμένο από την εγκληματική κρατική διαχείριση της πανδημίας που λειτούργησε ως επιταχυντής των κοι-νωνικών αναδιρθρώσεων που λεηλατούν την κοινωνική βάση, που η κρατική κατα-στολή εντείνεται επιχειρώντας να αναχαιτί-σει την έκφραση της ολοένα και διογκούμε-νης κοινωνικής δυσάρεσκειας -στο πλαίσιο της ευρύτερης αντιεξουσιαστικής εκστρατείας ενεργοποιούνται εκ νέου τα φασιστικά τάγματα εφόδου, ως η αντεπαναστατική εφεδρεία του κράτους, για να λειτουργήσουν επικουρικά στις δυνάμεις της καταστολής και να συνδράμουν στους επίσημους σχε-διασμούς της κυριαρχίας στοχεύοντας στη διάχυση του φόβου στην κοινωνία και στην τρομοκράτηση των αγωνιζόμενων. Αυτό καταδεικνύει και η έναρξη ενός νέου γύρου παρακρατικών και δολοφονικών επιθέσεων από την αρχή της χρονιάς από τη Θεσσαλονίκη μέχρι την Αθήνα ενάντια σε φοιτητές, αντιφασιστικές συγκεντρώσεις, σε συνδικαλιστικές και αριστερές οργανώσεις, ενάντια σε μετανάστες.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι αγώνας στο κράτος και το κεφάλαιο, ενάντια στην κρατική καταστολή και τρομοκρατία, ενάντια στην υποτίμηση της ζωής μας, ενάντια στην ρατσιστική, τον εθνικισμό και τον πόλεμο. Χωρίς καμία απαιτία να νικήσει στις αστικές δικαστικές, όπως υπόλοιποι οι αντιφασιστικές διαδηλώσεις για τον Π.Φύσσα και τον Σ.Λουκμάν, οι αγωνιστές ενάντια στα εθνικιστικά συλλαλητήρια και τις φασιστικές φιέστες, στις μάχες στους δρόμους και στις γειτονιές μέχρι τις συγκεντρώσεις και συγκρούσεις έξω από το Εφετείο στη δίκη της Χ.Α. και μέσα στις αίθουσες της αστικής δικαιοσύνης -έτσι και τώρα, να μην αφήσουμε σπιθαμή γης στους φασίστες!

ΥΠΟΝΟΜΕ ΑΝΑΧΟΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΥΗΣ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ
9 ΙΟΥΝΙΟΥ, 18:00, ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ - ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ - ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ

15 ΙΟΥΝΙΟΥ, 9:00 ΠΜ, ΕΦΕΤΕΙΟ
την ημέρα έναρξης του Εφετείου της δίκης της Χ.Α.

δρόμους απέναντι στον φασισμό και τον να-ζισμό πέτυχαν να αποτελέσει αυτή η δίκη μέ-χρι τώρα ένα κομβικό κοινωνικό και πολιτικό γεγονός. Το σύνθημα «φασίστες κουφάλες έρχονται κρεμάλες» που ήχησε στη Λ. Αλε-ξάνδρας έξω από το Εφετείο στις 7/10/20 τη στιγμή της πρωτόδικης απόφασης και οι συγκρούσεις που ξέσπασαν με τις δυνάμεις καταστολής αμέσως μετά, έκαναν σαφές πως η προσπάθεια του συστήματος να ξεπλυθεί μέσα από τις καταδίκες των φασιστών δεν ευ-οδώθηκε και πως η απόφαση της δίκης δεν νομιμοποίησε το πολιτικό σύστημα που γεννά, θρέφει και κατά το δοκούν χρησιμοποιεί τους φασίστες ως το μακρύ του χέρι.

Ο αγώνας ενάντια στον φασισμό είναι αγω-

νας ενάντια στο κράτος και το κεφάλαιο, ενάντια στην κρατική καταστολή και τρομο-κρατία, ενάντια στην υποτίμηση της ζωής μας, ενάντια στον ρατσισμό, τον εθνικισμό και τον πόλεμο. Χωρίς καμία απαιτία πως ο φασισμός μπορεί να νικηθεί στις αίθου-σες τις αστικής δικαιοσύνης. Όπως τότε-από τις αντιφασιστικές διαδηλώσεις για τον Π.Φύσσα και τον Σ.Λουκμάν, τις κινητοποι-ήσεις απέναντι στα εθνικιστικά συλλαλητή-ρια και τις φασιστικές φιέστες, στις μάχες στους δρόμους και στις γειτονιές μέχρι τις συγκεντρώσεις και συγκρούσεις έξω από το Εφετείο στη δίκη της Χ.Α. και μέσα στις αίθουσες της αστικής δικαιοσύνης -έτσι και τώρα, να μην αφήσουμε σπιθαμή γης στους φασίστες!

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

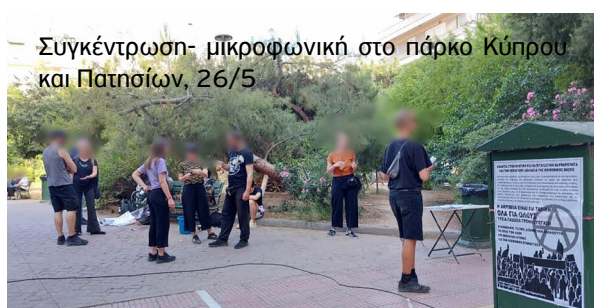
ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

Αναρχικό/αντιεξουσιαστικό στέκι
Αντίπνοια | αυτοδιαχειριζόμενος κοινω-νικός χώρος Pasamontaña | κατάληψη
Λέλας Καραγιάννη 37 | Συνέλευση Αναρ-χικών για την Κοινωνική και Ταξική Χει-ραφέτηση | Σύντροφος/Συντρόφισσες

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ & ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ

Οι αλληπάλληλες κρίσεις του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος δεν είναι αποτέλεσμα τυχαίων γεγονότων αλλά προκύπτουν από τις ίδιες τις αντιφάσεις του που τις προκαλεί η αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο. Οι πολιτικές και οικονομικές ελίτ εργαλειοποιούν τις κρίσεις, ώστε να μπορέσει το σύστημα να διαιωνίσει την ύπαρξή του, να αυξήσει τα κέρδη του, να επεκτείνει την ισχύ του και να βαθύνει την επιβολή της κυριαρχίας του πάνω στις κοινωνίες και τη φύση.

Το ξέσπασμα του πολέμου στην Ουκρανία μετά τη στρατιωτική εισβολή της Ρωσίας αποτελεί το πιο πρόσφατο γεγονός μέσα από το οποίο αναδεικνύεται η βαθιά σήψη του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος που δεν έχει πλέον τίποτα να υποσχεθεί στους από τα κάτω πέρα από πόλεμο, προσφυγιά, αρρώστιες, φτώχεια, εξαθλίωση, έλεγχο και υποταγή. Η όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών για την κυριαρχία των πλουτοπαραγωγικών πηγών, για τη διαχείρισή τους και τη διεύρυνση της «σφαίρας επιρροής» του κάθε μπλοκ εξουσίας σε συνδυασμό με τη διαρκή επιθυμία κρατών και αφεντικών για τη μεγιστοποίηση της ισχύος και των κερδών τους έχουν, για άλλη μία φορά, ως αποτέλεσμα την εγκαθίδρυση μίας εφιαλτικής πραγματικότητας για τα κατώτερα κοινωνικά κομμάτια όλου του κόσμου. Πρώτα πρώτα για τους λαούς που βιώνουν τη φρίκη του πολέμου και της προσφυγιάς και αμέσως μετά για όλους τους υπόλοιπους που δέχονται τόσο τις συνέπειες της λεηλασίας κάθε πεδίου παροχής των στοιχειωδών για την επιβίωση κοινωνικών αγαθών όσο και την περαιτέρω όξυνση του ελέγχου, της επιτήρησης, της καταστολής και των όρων εκμετάλλευσης και καταπίεσης.

Αυτή η συνθήκη, σε συνδυασμό με το ρημαγμένο τοπίο όπως διαμορφώθηκε από τη δολοφονική κρατική διαχείριση της πανδημίας- με τραγική συνέπεια τον θάνατο εκα-

τομμυρίων ανθρώπων ανά τον κόσμο και 30.000 στον ελληνικό χώρο μέχρι σήμερα, όπου το ελληνικό κράτος το μόνο που προσέφερε ήταν άγρια καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων στο σύνολό τους και την επιπλέον διάλυση του ΕΣΥ, με την πλήρη εγκατάλειψή του, με συγχωνεύσεις νοσοκομειακών μονάδων και ιδιωτικοποιήσεις και με τη μη στελέχωσή του με το αναγκαίο προσωπικό

-οδηγούν πλέον το σύνολο της κοινωνικής βάσης στη βίαιη φτωχοποίηση και τους ταξικά πιο αδύναμους να δυσκολεύονται να καλύψουν τις βασικότερες ανάγκες τους για την επιβίωσή τους. Οι λογαριασμοί στα νοικοκυριά και το κόστος παραγωγής αυξήθηκε σε σύντομο χρονικό διάστημα όσο ποτέ άλλοτε. Η δωρεά των δημόσιων

δομών παραγωγής ενέργειας στα χέρια των ντόπιων και υπερεθνικών αφεντικών, με την τιμή της κιλοβατώρας στην Ελλάδα να βρίσκεται στην κορυφή της Ευρώπης και το κόστος των καυσίμων στο υψηλότερο επίπεδο που έχει υπάρξει ποτέ καθιστώντας την ανάγκη της θέρμανσης και της μετακίνησης πολυτέλεια των λίγων καθώς και η συνολικότερη αύξηση του κόστους των βασικών αγαθών εξαθλιώνουν όλο και περισσότερο

την κοινωνία. Βασικά αγαθά όπως το ψωμί και το πλιέλαιο έφτασαν σε ασύλληπτα μέχρι πρότινος ύψη. Με αυτό το τρόπο απομεινώνεται η δυνατότητα των φτωχών να καλύψουν τις πρώτες ανάγκες τους αφού αδυνατούν να εξασφαλίσουν ακόμα και τα βασικά με όρους επιβίωσης.

Το κράτος πιστό στο νεοφιλελεύθερο μοντέλο συνεχίζει να αυξάνει το κόστος επιβίωσης με ακόμα πιο εντατικούς ρυθμούς, ενώ η ανασφάλιστη και επισφαλής εργασία, τα ελαστικά ωράρια, η εντατικοποίηση της εργασίας, οι ιδιωτικοποιήσεις και η διαχείριση από τα αφεντικά όλων των βασικών μας αναγκών είναι σημεία που ανταποκρίνονται στην ανάγκη του καπιταλισμού για την όξυνση της ταξικής ανισότητας και την πλήρη υποτίμηση της ζωής μας. Το στεγαστικό ζήτημα με την συνεχή αύξηση των ενοικίων έχει καταδικάσει μεγάλο μέρος της κοινωνικής βάσης στο να αδυνατεί να ανταπεξέλθει και παράλληλα ο νέος πτωχευτικός κώδικας απειλεί χιλιάδες οικογένειες με έξωση από την κατοικία τους.

Απέναντι στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό ήρθε για ακόμη μια φορά η στιγμή να προτάξουμε την αξιοπρέπεια, την αντίσταση, την αλληλεγγύη. Απέναντι στην ακρίβεια, την υποτίμηση της ζωής μας, τη φτωχοποίηση και την καταπίεση, απέναντι σε πολέμους και εθνικισμό, απέναντι σε κράτη και αφεντικά που καταδυναστεύουν τις ζωές μας να εντείνουμε τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Να σταθούμε όλοι και όλες μαζί στο δρόμο και τους αγώνες της κοινωνικής αντίστασης και της ταξικής αλληλεγγύης. Να αγωνιστούμε συλλογικά και από τα κάτω ενάντια στους δυνάστες μας, να δυναμώσουμε και να περιφρουρήσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής και να οργανώσουμε νέες. Χωρίς να έχουμε αυταπάτες για τον ρόλο των θεσμών, χωρίς να προσφέρουμε καμία συναίνεση στη διαχείριση της ζωής μας, να μην κάνουμε ούτε βήμα πίσω σε αυτά που έχουμε κατακτήσει και

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ

Απέναντι στην ακρίβεια, την υποτίμηση των ζωών, τη φτωχοποίηση και την καταπίεση, απέναντι σε πολέμους και εθνικισμό, απέναντι σε κράτη και αφεντικά που καταδυναστεύουν τις ζωές μας να εντείνουμε τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Να σταθούμε όλοι και όλες μαζί στο δρόμο και τους αγώνες της κοινωνικής αντίστασης και της ταξικής αλληλεγγύης. Να αγωνιστούμε συλλογικά και από τα κάτω ενάντια στους δυνάστες μας, να δυναμώσουμε και να περιφρουρήσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής και να οργανώσουμε νέες. Για την ανατροπή του κόσμου της εξουσίας και τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, ελευθερίας και δικαιοσύνης!

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΒΙΑ ΤΑΞΙΚΗ ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΥΓΕΙΑ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΤΡΟΦΗ-ΣΤΕΓΑΣΗ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ, ΤΑΞΙΚΗ, ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Ο μόνος δικός μας πόλεμος είναι ο κοινωνικός και ταξικός! Για την ανατροπή του κόσμου της εξουσίας και τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, ελευθερίας και δικαιοσύνης!

Η ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΒΙΑ ΤΑΞΙΚΗ

ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!

ΥΓΕΙΑ-ΠΑΙΔΕΙΑ-ΤΡΟΦΗ-ΣΤΕΓΑΣΗ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ, ΤΑΞΙΚΗ, ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση

που διαρκώς διακυβεύονται και να κάνουμε τους χώρους που εργαζόμαστε, φοιτούμε και ζούμε εστίες αντίστασης και αγώνα. Απέναντι στον πόλεμο, που αποτελεί μονόδρομο σωτηρίας για το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα, απέναντι στο σχέδιο αλληλοεξόντωσης των εκμεταλλεζόμενων και καταπιεσμένων, απέναντι στον εθνικισμό, τον φασισμό και τον ιμπεριαλισμό η μόνη ελπίδα είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη αντεπίθεση των από τα κάτω.

ΝΑ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΣΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ

Με το έλασσαν τις πανδημίες αναδείχθηκε η διαρκής ανάγκη της εθνικιστικής πολιτικής της υποδότησης - διάλυσης της δημόσιας υγείας, ο δογματικός χαρακτήρας του Κράτους που θυσιάζει τη ζωή και την υγεία της κοινωνικής βάσης για την επέκταση της ισχύος του και προς όφελος της καπιταλιστικής κερδοφορίας αλλά και η αναγκαιότητα της ύψιστης ποιότητας δημοσίων έργων υγείας και περιβάλλοντος για όλους. Όμως, παρά τους εκατομμύρια νεκρούς και ασθένειες σε ολόκληρο τον κόσμο, η κρατική - καπιταλιστική επίθεση κλιμακώνεται.

Η πολιτική και οικονομική έδραση βασίζεται στην καταστροφική αντικανονική της πολιτικής επιτείνοντας την περαιτέρω διάλυση της δημόσιας υγείας με το νέο νομοσχέδιο αναδιοργάνωσης του ΕΣΥ, με τη συστηματική συρρίκνωση και την παραβίαση του στους δικτυακούς ομίλους, με νέους περιορισμούς πρόσβασης στις δημόσιες δομές υγείας και με την κλιμάκωση της επίθεσης στους όρους και τις συνθήκες εργασιακών των εργαζομένων στην υγεία.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΚΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΛΕΗΛΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΒΑΣΗΣ

Από την εγκληματική διαχείριση της πανδημίας και τη διάλυση της δημόσιας υγείας που βασίζονται στα ιδεολογήματα της «ατομικής ευθύνης» και της «εξάσκησης της οικονομίας» αλλά και τη συστηματική καλλιέργεια και εμπέδωση των αναδομητικών ρευστών της ορθότητας, μέχρι τον εντεινόμενο αποκλεισμό από και μεγαλύτερη κοινωνική καταστολή των εργαζομένων, των ανέργων, των προνομιούχων, των μεταναστών, των φυλακισμένων από τα αποικιακά κοινωνικά αγαθά της τροφής, της στέγας, της ενέργειας, της υγείας και της παιδείας, ο μόνος δρόμος για την κοινωνική βάση είναι η συλλογική οργάνωση και ο αγώνας.

ΟΥΤΕ ΥΓΕΙΑ, ΟΥΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΠΕΡΝΕΙ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ

Απέναντι στην πολιτική της φτώχειας, της εξαθλίωσης και του θανάτου, απέναντι στο συνεχές αυξανόμενο κόστος επίθεσης οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι, οι φυγάδες και οι αποκλεισμένοι να αγωνιστούμε συλλογικά και οργανωμένα για ζωή, υγεία, ελευθερία και αξιοπρέπεια.

ΑΜΕΣΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΥΠΕΡΟΙΚΟΝΟΜΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΟΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ ΕΣΥ

Αυτοαναρχική Οργάνωση Κοινωνίας Κρατών Ρωσιστών (Αυτοαναρχική Κοινωνιστική) Έγγραφο «Αντίπαλο» Αρμενική Συλλογιστική «Κόλπος της Φωτιάς», μέλος ΑΠΟ-ΟΣ / Αρμενική Συλλογιστική «Όμιλος 72», μέλος ΑΠΟ-ΟΣ Ομάδα Αρμενική / Κίνημα της Βιολέτας

ΜΑΥΡΟΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1η ΜΑΗ 1886-1η ΜΑΗ 2022

[Αθήνα] Το μπλοκ της Σ.Α.Κ.Τ.Χ.

[Θεσ/νίκη] Το μπλοκ της Α.Π.Ο.-Ο.Σ.

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ & ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ

Αυτό που ονομάζεται «κρίση» σοβεί στον κόσμο τουλάχιστον μετά το 2008 και εξακολουθεί παίρνοντας ανεξέλεγκτες και απρόβλεπτες διαστάσεις. Με απλά λόγια όταν ακούμε για κρίση σημαίνει ότι τα αφεντικά, οι κατέχοντες τεράστια μερίδα του κοινωνικού πλούτου δεν είναι ικανοποιημένοι από το ποσοστό και τον ρυθμό αύξησης των κερδών τους -όταν μια καπιταλιστικού οικονομία καταρρέει λόγω των εγγενών αντιφάσεων της- ετοιμάζοντας έναν νέο κύκλο επίθεσης, στους μισθούς, τα δικαιώματα και τη ζωή μας, στις ζωές δηλαδή των φτωχών, των εργαζόμενων, των ανέργων.

Αν από το 2008 η κρίση εμφανίστηκε στην Ελλάδα εξαιτίας της θέσης της ως αδύ-

ναμου κρίκου της Ε.Ε., σήμερα αυτή βαθαίνει και εξαπλώνεται σε όλο και περισσότερα μήκη και πλάτη του πλανήτη. Η εμφάνιση της πανδημίας του Covid-19 επιτάχυνε την διαδικασία ανάπτυξης της κρίσης, αυξάνοντας ακόμα περισσότερο το χάσμα μεταξύ των κοινωνικών τάξεων, με τις κυρίαρχες εξ αυτών να βρίσκουν άλλη μια ευκαιρία για περαιτέρω αύξηση των κερδών τους και τους ανθρώπους των κατώτερων, πληθυσιακών τάξεων να πεθαίνουν κατά εκατομμύρια σε όλο τον κόσμο και οι ζωές τους να υποτιμούνται εκ νέου. Στην χώρα μας περίπου 27.500 άνθρωποι έπεσαν θύματα της συνδυασμένης οικονομικής και

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ & ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΖΩΗΣ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΣΤΟΣ ΖΩΗΣ:

Αναλαμβάνουμε μια πρωτοβουλία κινητοποίησης δυνάμεων του αναρχικού/ελευθεριακού κινήματος για την επικέντρωση της κίνησης μας στην κατεύθυνση της ενεργοποίησης της κοινωνίας αναφορικά με το ζήτημα της ακρίβειας και την άσκηση πολιτικής πίεσης ενάντια στην αύξηση του κόστους διαβίωσης των πληθείων, των εργαζομένων, των ανέργων, των φτωχών, των φοιτητών και των μαθητών. Στοχεύουμε στην διάχυση της αναρχικής πολιτικής στα κατώτερα στρώματα του πληθυσμού, εκεί όπου είναι η φυσική της θέση, ώστε να συσπειρωθούν ευρύτερες δυνάμεις σε μια κατεύθυνση εργατικών διεκδικήσεων, μέσω της συνδικαλιστικής οργάνωσης σε σωματεία, την απόπειρα δημιουργίας νέων εργατικών συλλογικοτήτων και πρωτοβουλιών, την αύξηση της κοινωνικής αλληλεγγύης, την όξυνση της ταξικής αντιπαράθεσης με το κράτος και τα αφεντικά.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ, ΤΑΞΙΚΗ, ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης Αναρχική Πολιτική Οργάνωση Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

amplorg@gmail.com <http://apo.squatthost.com/>

Συνέχεια από την προηγούμενη σελίδα 1

υγειονομικής κρίσης, η οποία χαρακτηρίστηκε από την πανθομολογούμενη απροθυμία του κράτους και της κυβέρνησης να λάβει οποιοδήποτε ουσιαστικό μέτρο υπεράσπισης της κοινωνικής βάσης, πλην του σημαντικού -μα όχι αρκετού από μόνο του- μαζικού εμβολιασμού.

Οι παρατεταμένες κρίσεις του καπιταλιστικού συστήματος, οι ενδοκαπιταλιστικοί ανταγωνισμοί για τη νομή των φυσικών ενεργειακών πόρων, τη διαχείριση και την επιβολή σε διάφορες αγορές, σε συνδυασμό με την παντοτινή λαιμαργία των κατά τόπους αφεντικών για όλο και μεγαλύτερα κέρδη, οδηγούσαν πάντα στις πολεμικές συγκρούσεις. Όσο οι κοινωνίες βρίσκονται δέσμιες του λεγόμενου «εθνικού συμφέροντος», του ιδιωτικού κέρδους και της καπιταλιστικής συσσώρευσης ο πόλεμος θα αποτελεί τον μονόδρομο των αυτοκρατοριών σε σύγκρουση. Έτσι η παρατεταμένη καπιταλιστική κρίση κορυφώνεται γι' ακόμη μια φορά με τον τωρινό πόλεμο στην Ουκρανία.

Η τεχνητή ενεργειακή κρίση που προηγήθηκε και συνδέθηκε άμεσα με ότι ονομάστηκε στροφή στον «πράσινο καπιταλισμό» και την «καθαρή ενέργεια» απηκούσε ουσιαστικά στην εφαρμογή μιας νέας ενεργειακής στρατηγικής των αφεντικών στη Δύση, με σκοπό την επαναχάρση των γεωστρατηγι-

[Θεσ/νίκη] παρέμβαση έξω από υποκατάστημα της τράπεζας Πειραιώς, με πανό και συνθήματα.

κών συσχετισμών, στοχεύοντας μακροπρόθεσμα στην απόκτηση μεγαλύτερων κερδών και την εξασφάλιση αυτάρκειας ενεργειακών πόρων. Το αποτέλεσμα είναι και πάλι το ίδιο για την κοινωνική βάση: υποτίμηση των ζωών μας μέσα από την ραγδαία αύξηση της τιμής ενέργειας εν μέσω χειμώνα. Οι λογαριασμοί στα νοικοκυριά και το κόστος παραγωγής αυξήθηκε σε σύντομο χρονικό διάστημα -όσο ποτέ άλλοτε- φτάνοντας έως και το εξωφρενικό 300% για την ίδια ποσότητα κατανάλωσης σε κιλοβατώρες. Το ρεύμα και το αέριο -όπως επίσης και το πετρέλαιο- εκτοξεύτηκαν, συμπαρασύροντας ασφαλώς και όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες μαζί

τους. Ακόμα και την η τιμή του ψωμιού έφτασε σε ασύλληπτα μέχρι πρότινος ύψη... Με αυτό το τρόπο υποτιμάται και υποβαθμίζεται με γρήγορες διαδικασίες η οικονομική και κατ' επέκταση η καταναλωτική δυνατότητα των φτωχών, εξαθλιώνοντας ακόμη περισσότερο τις ζωές τους. Εν τω μεταξύ, οι μισθοί είτε παραμένουν στα ίδια επίπεδα, είτε αυξάνονται κατά γελοίο βαθμό (αυξήσεις της τάξεως των 13€), πράγμα που σημαίνει στην ουσία πως μειώνονται, αφού δεν ανταποκρίνονται ούτε ως κλάσματα στην αύξηση του κόστους ζωής. Η προηγούμενη ενεργειακή κρίση, ανατέλλει τώρα στον επιβαρυντικό ορίζοντα της πολεμικής σύγκρουσης στην Ουκρανία. Βασικά προϊόντα όπως το ψωμί, το ηλιέλαιο κ.ά. αυξάνονται ακόμη περισσότερο, ενώ οι τιμές των καυσίμων και εν γένει των υδρογονανθράκων ορμητικά διαμορφώνουν μια πραγματικότητα στην οποία τα κατώτερα στρώματα αδυνατούν να εξασφαλίσουν ακόμη και τα βασικά, με όρους επιβίωσης. Η επονομαζόμενη "πραγματική οικονομία" φλερτάρει εκ νέου με μια ολοκληρωτική κατάρρευση.

Εν τω μεταξύ η κυβέρνηση, πιστή στην εξυπηρέτηση των συμφερόντων των ντόπιων ολιγαρχών, αποποιείται όποιες ευθύνης, μεταφέροντας το φταίξιμο στη διεθνή συγκυρία, τον πόλεμο κ.λ.π. Ωστόσο, αυτή η δήθεν αληθοφανής δικαιολόγηση αποκρύβει, πέρα ως πέρα, την ενσυνείδητη επιλογή της να μην λάβει κανένα απολύτως ουσιαστικό μέτρο ανακούφισης των εργαζομένων και πραγματικής στήριξης της κοινωνίας μέσα σε αυτήν τη δυσμενή συνθήκη. Το μοντέλο διαχείρισης που εφαρμόστηκε εναντίον της πανδημίας επανέρχεται ανανεωμένο, οδηγώντας σε απόγνωση τους εργαζόμενους και τα ευρύτερα πληθειακά στρώματα.

Το μόνο πιο γελοίο από την ίδια την πολιτική που ασκούν οι ελίτ μοιάζει να είναι οι φωνές των υπαλλήλων τους στα ΜΜΕ, από τους δέκτες των οποίων διατείνονται ότι όλα βαίνουν καλώς σε ευθεία αντιπαράθεση με την πραγματικότητα που βιώνουν ολοένα και μεγαλύτερα κομμάτια του πληθυσμού. Έφτασαν αυτοί οι γελωποιοί του βασιλιά να λένε ξεδιάντροπα ότι τα καύσιμα και η ενέργεια είναι ούτως ή άλλως είδη πολυτελείας και αφορούν την "παραγωγική" ελίτ που τα χρειάζεται και όχι τη βάση της κοινωνίας.

Αυτή είναι η πραγματικότητα αυτή που καλούμαστε να αντιμετωπίσουμε και μέσα στην οποία οφείλουμε να δράσουμε. Είναι ο δυστοπικός μονόδρομος που έχει να μας υποσχεθεί η καπιταλιστική βαρβαρότητα. Η κρατική διαχείριση της πανδημίας, αλλά και γενικότερα η προ-

σπάθεια αναδιάρθρωσης μέσω περαιτέρω καταπίεσης και εξαθλίωσης των πληβείων του καπιταλισμού, κάνει ακόμα πιο εμφανή τα αδιέξοδα του και την αδυναμία του ίδιου του συστήματος να επιτρέψει στους καταπιεσμένους να ζήσουν με αξιοπρέπεια. Ενόσω οι πολεμικές εμπλοκές και συρράξεις σε διάφορα σημεία του πλανήτη φέρνουν το τέρας του πολέμου όλο και πιο κοντά.

Απέναντι στο σύγχρονο ολοκληρωτισμό είναι για ακόμη μια φορά η στιγμή να προτάξουμε την αξιοπρέπεια, την αντίσταση, την αλληλεγγύη. Από τις πιο δύσκολες μέρες της πανδημίας έγινε σαφές πως μόνο ο λαός μπορεί να σώσει το λαό. Απέναντι στην ακρίβεια, την υποτίμηση των ζωών, τη φτωχοποίηση και την καταπίεση, απέναντι σε πολέμους και εθνικισμό, απέναντι σε κράτη και αφεντικά που καταδυναστεύουν τις ζωές μας να εντείνουμε τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Να σταθούμε όλοι και όλες μαζί στο δρόμο και τους αγώνες της κοινωνικής αντίστασης και της ταξικής αλληλεγγύης.

Αναλαμβάνουμε μια πρωτοβουλία κινητοποίησης δυνάμεων του αναρχικού/ελευθεριακού κινήματος για την επικέντρωση της κίνησης μας στην κατεύθυνση της ενεργοποίησης της κοινωνίας αναφορικά με το ζήτημα της ακρίβειας και την άσκηση πολιτικής πίεσης ενάντια στην αύξηση του κόστους διαβίωσης των πληβείων, των εργαζομένων, των ανέργων, των φτωχών, των φοιτητών και των μαθητών. Στοχεύουμε στην διάχυση της αναρχικής πολιτικής στα κατώτερα στρώματα του πληθυσμού, εκεί όπου είναι η φυσική της θέση, ώστε να συσπειρωθούν ευρύτερες δυνάμεις σε μια κατεύθυνση εργατικών διεκδικήσεων, μέσω της συνδικαλιστικής οργάνωσης σε σωματεία, την απόπειρα δημιουργίας νέων εργατικών συλλογικοτήτων και πρωτοβουλιών, την αύξηση της κοινωνικής αλληλεγγύης, την όξυνση της ταξικής αντιπαράθεσης με το κράτος και τα αφεντικά.

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

[Θεσ/νίκη] 6 Μάρ: Πορεία ενάντια στην ακρίβεια και το κόστος ζωής των φτωχών. Απο το μπλοκ της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Ενημέρωση από την απεργιακή κινητοποίηση του παραρτήματος του ΣΕΡΕΤΕ Θεσσαλονίκης

Σήμερα 17 Μάη το Σ.Ε.Ρ.Ε.ΤΕ προχώρησε σε απεργιακές κινητοποιήσεις διεκδικώντας ασφάλιση, ωράριο, μισθό για όλο το αόρατο κομμάτι εργαζομένων στο οποίο βασίζεται η έρευνα. Το παράρτημα Θεσσαλονίκης παρέστη σε μαζική διαμαρτυρία έξω από την πρυτανεία του Α.Π.Θ. με την στήριξη φοιτητικών συλλόγων (Αρχιτεκτονικής, Ηλεκτρολόγων Μηχανολόγων, Φυσικού). Μέλη του σωματείου μεταβίβασαν ψήφισμα στον αντιπρύτανη Στυλιανίδη ζητώντας τα αυτονόητα. Στην συνέχεια και ενώ πραγματοποιήθηκε πορεία εντός του ΑΠΘ απηύθυνε κάλεσμα στους εργαζόμενους/ες στην έρευνα σε μια προσπάθεια ενοποίησης των διεκδικήσεων σε έναν κατακερματισμένο και πληττόμενο κλάδο, μοιράζοντας κείμενα σε εργαστήρια.

Τέλος, κλειστές πόρτες στον ΕΛΚΕ βρήκαν για άλλη μία φορά οι εργαζόμενοι/ες στην έρευνα στην προσπάθεια τους να καταθέσουν ψήφισμα για την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων από την σύμβαση ανταποδοτικής υποτροφίας για την διεξαγωγή διδακτικού επικουρικού έργου, του ακαδημαϊκού έτους 2020-2021. Οι πρυτανικές αρχές από την μια επιλέγουν να αποκλεί-

σουν τις εργαζόμενες από το ερευνητικό τους έργο και την επόμενη να κλειδώσουν τον ΕΛΚΕ αποτρέποντας το σωματείο να καταθέσει ψήφισμα για την καταβολή των δεδουλευμένων, ενώ μάλιστα την ίδια ώρα υπήρχε εκδήλωση στον ΕΛΚΕ με αποτέλεσμα κιόλας εργαζόμενοι/ες να κλειδωθούν απέξω.

Με κλειστές πόρτες, απλήρωτη εργασία και αστυνομία, έρευνα δεν γίνεται. Το σωματείο θα συνεχίσει να διεκδικεί τα δεδουλευμένα των συναδέλφων και συναδελφισσών, που παραμένουν απλήρωτοι/ες 7 μήνες μετά (!) την περάτωση του διδακτικού τους έργου. Δεν φτάνει η ανασφάλιστη, ελαστική και επισφαλής εργασία που βιώνουμε, πλέον ερχόμαστε αντιμέτωποι και με την καταπάτηση των συμβάσεων που έχουμε υπογράψει.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΦΟΙΤΗΤΗΣ/ΤΡΙΑ ΣΤΗ ΣΙΝΔΟ ΠΕΜΠΤΗ ΦΟΙΤΗΤΗΣ/ΤΡΙΑ ΣΤΙΣ ΣΕΡΡΕΣ

Από τη μια μέρα στην άλλη ανακοινώθηκε σε 6.000 φοιτη(ρι)ες και 60 μέλη ΔΕΠ ότι τα τμήματα τους καταργούνται και μεταφέρονται 100 χιλιόμετρα μακριά στις Σέρρες. Συγκεκριμένα τα τμήματα Μηχανικών Παραγωγής και Διοίκησης, Ηλεκτρονικών Συστημάτων μεταφέρονται ή συγχωνεύονται στις Σέρρες και το τμήμα Μηχανικών Περιβάλλοντος καταργείται. Μάλιστα η διοικούσα επιτροπή του Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελλάδος (ΔΙ-ΠΑΕ) ανακοίνωσε αιφνιδιαστικά κι αδικαιολόγητα πως η απόφαση έχει ήδη παρθεί.

Με τον νόμο 4777 να έχει ήδη ψηφιστεί βλέπουμε ήδη σημεία του να τίθενται σε εφαρμογή ενώ τον Μάη λήγουν την εκπαίδευση τους 400 ΟΠΠΙ, έτοιμοι να αναλάβουν καθήκοντα στις αρχές νέας χρονιάς. 40.000 μαθη(ρι)ες μένουν πλέον εκτός τριτοβάθμιας, με την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής (ΕΒΕ) να αφήνει σχολές χωρίς εισακτέους, ανοίγοντας τον δρόμο για παραπάνω συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων, ενώ θέτει ταξικούς φραγμούς στους οποίους αδυνατεί

να ανταπεξέλθει η κοινωνική βάση. Επιπλέον η μόνιμη παρουσία της αστυνομίας θα βοηθήσει να αλλάξει συθέμελα η λειτουργία των πανεπιστημίων, κάνοντας εφικτή την εφαρμογή του ορίου φοίτησης, τις διαγραφές και τις πειθαρχικές διώξεις, τα face-control και την ελεγχόμενη είσοδο.

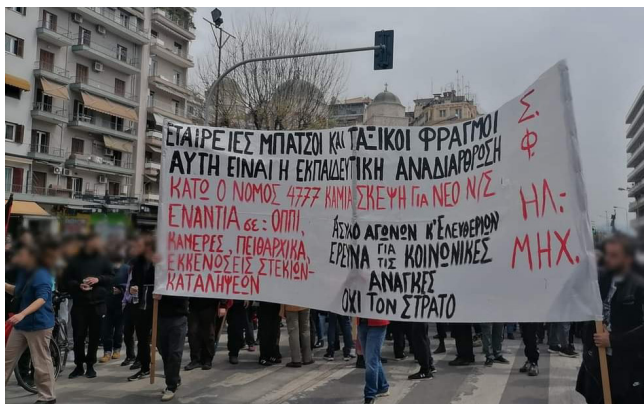
Πολύ περισσότερο η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση και οι συγκεκριμένες κατευθύνσεις κράτους, κεφαλαίου και διεθνών οργανισμών όπως ΟΟΣΑ, βάζουν μπροστά τη διάλυση της δημόσιας παιδείας και των κοινωνικών παροχών ενισχύοντας την κερδοφορία των επιχειρήσεων. Οι συγχωνεύσεις και η κατάργηση τμημάτων, η αξιολόγηση με κριτήρια ανταγωνισμού, η διάσπαση του πτυχίου από τα επαγγελμα-

τικά δικαιώματα ιεραρχούνται ως προτεραιότητες και συζητούνται από το Υπουργείο και τη Σύνοδο Πρυτάνεων. Μοναδικός στόχος των αναδιαρθρώσεων τους είναι ενίσχυση του επιχειρηματικού ρόλου της εκπαίδευσης και η διαμόρφωση πειθαρχημένων εργαζομένων. Η κανονικοποίηση της απλήρωτης μαθητείας στην επαγγελματική εκπαίδευση αποτελεί τον πρόδρομο και το παράδειγμα για μια εκπαίδευση που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των αφεντικών.

Καμία σκέψη για συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων, καμία οπισθοχώρηση, κανένας συμβιβασμός μπροστά στο σχέδιο της καπιταλιστικής ολοκλήρωσης και της ιδιωτικοποίησης της παιδείας. Να υπερασπιστούμε το πανεπιστημιακό άσυλο και τις κοινωνικές ανάγκες ενάντια στην κρατική καταστολή και τις επιχειρηματικές βλέψεις του κεφαλαίου.

Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών
Quieta Movere

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ & ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ - ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

- Απέναντι στο πανεπιστήμιο "2030"
- Κατάργηση του νόμου 4777
- Ενάντια στην πανεπιστημιακή αστυνομία
- Απέναντι στην Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής, όριο φοίτησης, "πειθαρχικά" και διαγραφές

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΤΩΝ ΤΑΞΙΚΩΝ ΦΡΑΓΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ

ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ

ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ- ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ- ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ- ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

4^ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ, ΤΑΞΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ

ΣΤΗΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥΠΟΛΗ ΣΩΓΡΑΦΟΥ (Α' ΦΕΠΑ)

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ:

Παρασκευή 8/7

18.00: Η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση ως αναπόσπαστο κομμάτι της προώθησης του σύγχρονου ολοκληρωτισμού, της συμμετοχικής εκπαίδευσης, της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας, της Αναρχικής Συνέλευσης Φοιτητών/-τριών "Quietta Move" και μέλους του ΣΕΡΕΤΕ

20.00: Απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα-Κοινωνική Αυτοοργάνωση και Ταξική Αλληλεγγύη

- Ενάντια στην εργασιακή εκμετάλλευση:
- Libertalia και ενημέρωση μέσω τηλεδιάσκεψης για τον αγώνα στα πετρέλαια της Καβάλας και τις νέες εξελίξεις με τη συμμετοχή εργαζομένου στο εργοστάσιο της Kavalas Oil και μέλους του Αυτόνομου Στεκιού Καβάλας
- Προάσπιση της δημόσιας υγείας:
- Ομάδα Αδρότητα και Αυτοδιαχειριζόμενος Κοινωνικός Χώρος Pasamontaña
- Ενάντια στην καταστολή και στην επίθεση στο άσυλο και τον κοινωνικό του χαρακτήρα:
- Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας και Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/-τριών "Quietta Move"
- Η ακρίβεια είναι βία ταξική:
- Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφέτηση, Τοπικός Συντονισμός ΑΠΟ-ΟΕ Θεσ/νίκης

Θα ακολουθήσει Hip Hop live...

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ/-ΤΡΙΩΝ ΑΘΗΝΑΣ

ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ/-ΤΡΙΩΝ QUIETTA MOVE

Η σημερινή νεοφιλελεύθερη διαχείριση έρχεται να υλοποιήσει την επιθετική κρατική πολιτική αναδιάρθρωσεων σε όλα τα κοινωνικά πεδία. Βασικό πεδίο αναδιάρθρωσης είναι η εκπαίδευση καθώς από την μεταπολίτευση και έπειτα το ελληνικό πανεπιστήμιο σε αντίθεση με την δυτική τάση κατάφερε να διατηρήσει τον ανοιχτό και δημόσιο χαρακτήρα του, μέσω των μαχητικών αγώνων που έδωσαν τα εκάστοτε φοιτητικά κινήματα. Η κατάργηση του ασύλου, η είσοδος των μπάτσων μέσα στις σχολές και ο ιδεολογικός πόλεμος που έχει ξεκινήσει από το κράτος και τα φερέφωνα του εναντίον των αγωνιζόμενων φοιτητών είναι κομμάτι της ευρύτερης αντιεξεγερτικής πολιτικής, που το κράτος εφαρμόζει ιδιαίτερα μετά την μεγάλη κοινωνική εξέγερση του 2008. Φοβούμενο το κράτος την αντίδραση και την οργανωμένη αντίσταση, που θα υπάρξει λόγω της αναδιάρθρωτικής πολιτικής του στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, οι κατασταλτικοί του μηχανισμοί δρουν ανεξέλεγκτα, θέτοντας ως σαφή στόχο το χτίσιμο ενός καθεστώτος τρομοκρατίας, την επιβολή μιας κοινωνικής συνθήκης που θα κυριαρχεί η σιωπή, ο φόβος και η υποταγή.

Στην εκπαίδευση που διαμορφώνει το κρατικοκαπιταλιστικό σύστημα, αξία έχει μονάχα η υπακοή που θα υπάρχει μέσα στους «αποστειρωμένους» πανεπιστημιακούς χώρους που θα επιτηρούνται από την πανεπιστημιακή αστυνομία και τις κάμερες του υπουργείου προστασίας του πολίτη. Για κράτος και κεφάλαιο βασικές προϋποθέσεις της αναδιάρθρωσης είναι τα κριτήρια ανταγωνισμού κι αξιολόγησης όπου όλοι θα είμαστε εναντίον όλων, εξαλείφοντας κάθε αίσθηση αλληλεγγύης και συλλογικότητας, καθώς όλοι όμως θα αξιολογούμαστε από τις επιτροπές «αυθεντίας» που θα ορίζουν οι "από τα πάνω". Τα τελευταία γεγονότα στο Α.Π.Θ. μας δείχνουν ξανά πως η είσοδος της πανεπιστημιακής αστυνομίας στις σχολές αποτελεί βασικό στόχο του κρατικού μηχανισμού, με σκοπό

τον πλήρη έλεγχο και καταστολή όσων αντιστέκονται. Ταυτόχρονα, η Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής έχει αποκλείσει ήδη 40.000 μαθήτριες/τες, έχει αφήσει εκατοντάδες τμήματα «μισά» και με πάρα πολλές κενές θέσεις. Οι αποκλεισμοί χιλιάδων ανοίγουν τον δρόμο για συγχωνεύσεις και καταργήσεις τμημάτων και ταυτόχρονα προωθούνται τα ιδιωτικά ΙΕΚ εξισώνοντας τα διετή προγράμματα σπουδών τους με αυτά του δημόσιου πανεπιστημίου, ωθώντας χιλιάδες νέους στην μονόπλευρη και στείρα εξειδίκευση και όχι στην πολύπλευρη μόρφωση και εξέλιξη του ατόμου μέσω της παιδείας. Με αυτόν τον τρόπο η πρόσβαση στην εκπαίδευση μετατρέπεται σε προνόμιο, τα ιδρύματα αποκτούν χαρακτήρα επιχείρησης και διαμορφώνουν όλους/ες εμάς σε πειθαρχημένα υποκείμενα με προδιαγεγραμμένο βίο.

Ενάντια στο πανεπιστήμιο των ταξικών φραγμών και της καταστολής προτάσσουμε την συλλογική οργάνωση των "από τα κάτω" με όρους αντιεραρχικότητας και αλληλεγγύης. Να μην επιτρέψουμε τον φόβο να γίνει καθεστώς, να αντισταθούμε ενάντια στην σύγχρονη κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ

ΚΑΤΩ Ο ΝΟΜΟΣ 4777

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ "2030"

ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ - ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ - ΟΙ ΦΟΙΤΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ

Από τις εισβολές των μπάτσων παραμονή Πρωτοχρονιάς για την εκκένωση της κατάληψης «Στέκι στο Βιολογικό», μέχρι τις εισβολές για την εκκένωση της κατάληψης πίσω από το Χημικό και τις εισβολές των τελευταίων ημερών για την κατεδάφιση του στεκιού, το σχέδιο του κράτους είναι ξεκάθαρο. Στόχος είναι η καταστολή των αντιστάσεων και των αγώνων εντός των πανεπιστημίων. Αφού οι μαχητικοί φοιτητικοί αγώνες ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση – με αιχμή την εναντίωση στην δημιουργία πανεπι-

οργανωμένο κρατικό σχέδιο επιβολής, καταστολής και βίας. Οι διαγραφές, το όριο φοίτησης, τα πειθαρχικά επιχειρούν να αλλάξουν συνολικά τη ζωή μας ως φοιτητές/τριες. Παράλληλα η ίδρυση πανεπιστημιακής αστυνομίας, οι κάρτες εισόδου και τα συστήματα παρακολούθησης επιχειρούν να εντείνουν τον έλεγχο και την καταστολή όποιου/ας σπρώξει κεφάλι. Τα γεγονότα πρώτης αστυνο-

στημιακής αστυνομίας και στην κατάργηση του Ασύλου- κατάφεραν την αναδιπλωση του κρατικού μηχανισμού αναφορικά με τα αρχικά του σχέδια εκείνο επιτίθεται ξανά, με νέα στρατηγική. Όπως λέγαμε και πέρυσι μέσα από την κατάληψη της Πρυτανείας: «Ο νόμος Κεραμέως – Χρυσοχοϊδη αποτελεί ξεκάθαρη επίθεση στο φοιτητικό κίνημα και τους αγωνιστές. Ξεδιπλώνει ένα

που ήθελαν να επιχειρήσουν στην τελευταία απόπειρά τους οι αστυνομικές δυνάμεις θεσμοθετούνται ως κανονικότητα με το νέο νόμο. (Συντονιστική Συνέλευση Κατειλημμένης Πρυτανείας 9/3/21)»

Την πραγμάτωση ακριβώς αυτού βλέπουμε και σήμερα, με τους μπάτσους να εισβάλλουν όποτε είναι αναγκαίο για την καταστολή των φοιτητικών αγώνων, των καταλήψεων και της ριζοσπαστικής δράσης ευρύτερα. Σε συνδυασμό με την εμπορευματοποίηση του πανεπιστημίου, κυρίως μέσω της πρότασης νόμου «Πανεπιστήμιο 2030» αποκρυσταλλώνεται η εφαρμογή του σύγχρονου ολοκληρωτισμού σε ακόμα μία πτυχή της

κοινωνικής πραγματικότητας.

Απέναντι στην κρατική καταστολή και στην προσπάθεια αποστείρωσης των πανεπιστημιακών χώρων οι φοιτητικοί αγώνες θα νικήσουν. Ήδη, σε αυτή την δύσκολη συγκυρία, τα αντανάκλαστα των φοιτητριών ήταν άμεσα και δύο μέρες οι μπάτσοι δεν πέρασαν αλώβητοι από το πανεπιστήμιο. Με όπλο μας την αυτοοργάνωση, με καταλήψεις, πορείες και συγκρούσεις να αποτρέψουμε την είσοδο της πανεπιστημιακής αστυνομίας που ορκίζεται στις 17 Μάρ.

ΠΟΡΕΙΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΜΑΖΙΚΕΣ - ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΤΟ ΄ΑΣΥΛΟ ΑΝΗΚΕΙ Σ'ΟΛΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ 'ΕΞΩ ΑΠ' ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ ΜΠΑΤΣΟΙ ΚΑΙ ΜΑΦΙΑ

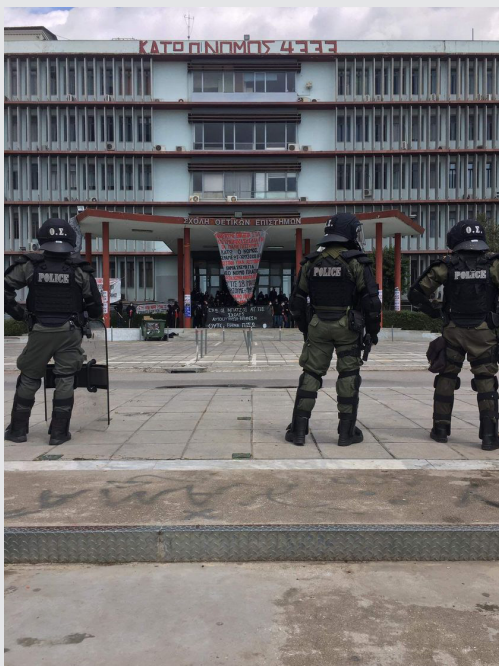
Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/τριών
Quieta Movere

Ανακοίνωση της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας για τα πρόσφατα γεγονότα στο campus στη Θεσσαλονίκη.

Τις τελευταίες δύο ημέρες οι φοιτητές και ο κόσμος του αγώνα στην Θεσσαλονίκη αντιμετωπίζουν ξανά την προσπάθεια του κράτους να εφαρμοστεί ο νόμος 4777, με πρόφαση αυτή την φορά για την είσοδο των μπάτσων στον χώρο του πανεπιστημιακού ασύλου τις εργασίες στην εκκενωμένη κατάληψη “στέκι στο βιολογικό”. Η συνεχής παρουσία της αστυνομίας εντός ασύλου, οι επίθεσεις και οι προσαγωγές - συλλήψεις φοιτητών αποτελούν κομμάτι της εικόνας ενός ολοκληρωτικού πανεπιστημίου στο οποίο αποσκοπεί η εξουσία. “Αποστειρωμένο” από κοινωνικά χαρακτηριστικά όπου κάθε είδους αντίσταση από τα κάτω θα καταστέλλεται.

Οι φοιτητές/τριες, αναρχικοί/ές και αλληλέγγυοι/ες από την άλλη μεριά έκαναν αυτό που όφειλαν να κάνουν και υπερασπίστηκαν

ΕΞΩ ΟΙ ΜΠΑΤΣΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

τους χώρους τους, συγκρούστηκαν με την καταστολή και συνέχισαν να αποτελούν ανάχωμα στους κρατικούς σχεδιασμούς. Η στάση του κόσμου που βρίσκεται τις τελευταίες μέρες στο ΑΠΘ αποτελεί απόδειξη πως ο αγώνας ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση συνεχίζεται και παραμένει ζωντανός, καταδεικνύει την σάπια μορφή της εξουσίας και των σχεδιασμών των κυρίαρχων. Οφείλουμε με κάθε δυνατό τρόπο να αποτελούμε μέρος αυτού του αγώνα, έξω και μέσα στις σχολές, να οργανωνόμαστε διαρκώς ενάντια στον σαθρό κόσμο της εξουσίας, ενάντια στο πανεπιστήμιο της καταστολής και των ταξικών φραγμών, ενάντια στην γενικότερη υποβάθμιση της παιδείας, προτάσσοντας την ελευθεριακή παιδεία σε έναν δίκαιο και αλληλέγγυο κόσμο.

Μπάτσοι- Αφεντικά- Δικαστική Αρχή, όλοι μαζί ξεπλένουν τον κάθε βιαστή

Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, η 24χρονη Γεωργία ναρκώνεται και βιάζεται ομαδικά σε ξενοδοχείο της Θεσσαλονίκης. Την ώρα που προσπαθεί να φύγει από πάρτι που πραγματοποιείται εκεί από μεγαλοεπιχειρηματίες της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας, και ενώ είναι ημιλίποθυμη, τρία άτομα την οδηγούν παρά τη θέλησή της σε ένα δωμάτιο. Την επόμενη μέρα ξυπνά με σημάδια κακοποίησης και βιασμού. Από την πρώτη στιγμή καταγγέλλει τα γεγονότα.

{...} Όταν πλέον τα γεγονότα έρχονται στο φως εξαιτίας της επιμονής της Γεωργίας και της δημοσιοποίησης των καταγγελιών της, αρχίζει η επιχείρηση συκοφάντησης της ίδιας και ξεπλύματος των δραστών, με τη χρήση όλων των πατριαρχικών και ταξικών στερεοτύπων να προβάλλονται από τα ΜΜΕ. Η Γεωργία όμως δεν παραιτείται. Μιλάει δημόσια και σπάει τη σιωπή, αντιστρέφοντας όλη την πατριαρχική σαπίλα που θέλει τη ντροπή να βαραίνει το θύμα και τους θύτες να καμαρώνουν, ενώ ξεσηκώνεται κύμα αλληλεγγύης στο πρόσωπό της και ενάντια στη σεξουαλική κακοποίηση, τους βιασμούς και τις δολοφονίες που χαίρουν της συγκάλυψης των αρχών.

Σήμερα, λίγους μήνες μετά, η εισαγγελέας που χειρίζεται τη δικογραφία έρχεται να επιβεβαιώσει τον καταλυτικό ρόλο των θεσμών στην αναπαραγωγή και τη συγκάλυψη της πατριαρχικής βίας – και ιδίως όταν οι δράστες είναι γόνοι εύπορων οικογενειών με πολιτικές διασυνδέσεις. Με την πρότασή της να σταλεί η υπόθεση στο αρχείο, δηλώνει ότι οι δηλώσεις της Γεωργίας είναι προϊόν μυθοπλασίας και ενέχουν δόλο. Όχι μόνο δεν διερευνά τα υπόλοιπα πρόσωπα που μετείχαν στον βιασμό, αλλά απαλλάσσει

και τον Β. Λεβέντη. Νομιμοποιεί όλες τις αποδεδειγμένες ελλείψεις κινήσεις της αστυνομίας που δεν επέτρεψαν την έγκαιρη ιατροδικαστική εξέταση και βοήθησαν στη συγκάλυψη, λέγοντας πως «δεν υπάρχουν στοιχεία» και ταυτόχρονα επιβραβεύει την εξαγορά μαρτύρων με τις ασυνάρτητες και αλληλοσυγκρουόμενες καταθέσεις, την καταφανή απόκρυψη στοιχείων από τις κάμερες του ξενοδοχείου. Με λίγα λόγια, εκφράζει την πάγια στάση των κρατικών δικαστικών αρχών: οι γυναίκες να

το βουλώνουν και να υποτάσσονται, οι πλούσιοι βιαστές είναι στο απυρόβλητο και χαίρουν υψηλής προστασίας, η αστυνομία καλώς κουκούλωσε εξ αρχής την υπόθεση.

Η εισαγγελική πρόταση δεν έρχεται σαν κεραυνός εν αιθρία ούτε αποτελεί εξαίρεση για τις

δικαστικές αρχές. Είναι οι ίδιες αρχές που δολοφόνησαν ξανά τον Ζακ στην αίθουσα του δικαστηρίου, που «έριξαν στα μαλακά» τους δολοφόνους του Δημόπουλο και Χορταριά αρνούμενες να μετατρέψουν την κατηγορία σε ανθρωποκτονία, που αθώωσαν τους αστυνομικούς –και στο πρόσωπό τους την κρατική βία– που τον αποτελειώσαν κλωτσώντας τον στο έδαφος ενώ ήταν ήδη ημιθανής και δεμένος με χειροπέδες. Την ίδια στιγμή στη δίκη του παιδοβιαστή Λιγνάδη, τα θύματά του υφίστανται εξευτελιστική μεταχείριση και τρομοκρατία. Οι δικαστικοί μηχανισμοί της «δικαιοσύνης», μιας «δικαιοσύνης» ταξικής και πατριαρχικής, που βρίσκονται εκεί για να δώσουν και να φυλακίζουν κάθε αγωνιζό-

[Αθήνα] Πανό της ομάδας ενάντια στην πατριαρχία-ΑΠΟ έξω από την αμερικάνικη πρεσβεία ενάντια στην απαγόρευση των αμβλώσεων στη διαδήλωση ενάντια στη σύνοδο του ΝΑΤΟ

μενη και αγωνιζόμενο, που καταδικάζουν σε εγκλεισμό στους τάφους των φυλακών χιλιάδες φτωχούς και περιθωριοποιημένους, είναι κομμάτι ενός συστήματος που προωθεί τον κοινωνικό κανιβαλισμό, την πατριαρχική και εν γένει την εξουσιαστική βία, προστατεύοντας τους ισχυρούς και τα εγκλήματά τους, τρομοκρατώντας και ρίχνοντας στην πυρά του κανιβαλισμού όσες και όσους τολμούν να αντισταθούν.

Εκείνο που οπλίζει τα χέρια των βιαστών και δολοφόνων, και ξεπλένει τα εγκλήματά τους είναι ένα ολόκληρο σύστημα, που έχει όνομα και λέγεται πατριαρχία, κράτος και καπιταλισμός. Οι δράστες γαλουχούνται, ενθαρρύνονται, οπλίζονται και στο τέλος καλύπτονται και δικαιολογούνται από τις κυρίαρχες αξίες και τους ίδιους τους μηχανισμούς. Γιατί η έμφυλη βία είναι συστημική βία και αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της κρατικής και καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Γιατί είναι οι ίδιοι οι κρατικοί φορείς που υπερφίαλα διατυμπανίζουν ότι νοιάζονται για την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, που καθημερινά αναπαράγουν την καταπίεσή τους. Απολύουν εγκύους, αθώωνουν βιαστές και γυναικοκτόνους, προωθούν νομοσχέδια ενάντια στις αμβλώσεις, κρατούν κατά χιλιάδες εγκλειστές πρόσφυγες-μετανάστριες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, τις πνίγουν στο Αιγαίο, τις απειλούν, τις ξυλοκοπούν και τις βιάζουν στα σύνορα, τις παρενοχλούν σεξουαλικά– όπως καταγγέλλουν οι φυλακισμένες μετανάστριες στην κόλαση της Πέτρου Ράλλη και στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, και καταστέλλουν αγωνιζόμενες γυναίκες που δεν σκύβουν το κεφάλι μπροστά στην κρατική, καπιταλιστική, πατριαρχική βαρβαρότητα.

Απέναντι στη ζοφερή πραγματικότητα που μας επιφυλάσσουν οι εξουσιαστές σε ολόκληρο τον πλανήτη, προτάσσουμε την οργάνωση των από τα κάτω και τη διεκδίκηση όσων μας ανήκουν, την οργανωμένη ταξική αντεπίθεση των εκμεταλλεζόμενων για την ανατροπή του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

Ομάδα ενάντια στην πατριαρχία - Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Θεσσαλονίκη: Συγκέντρωση ενάντια στην πατριαρχία

Στις 6 Μαΐου η 43χρονη Άιντα στραγγαλίζεται στο φαρμακείο όπου εργαζόταν από τον εν διαστάσει σύζυγό της. Πρόσφατα, στο φως της δημοσιότητας έρχεται ο βιασμός μιας ανήλικης από τον πατέρα της στη Φλώρινα. Σχεδόν ένα μήνα πριν η 41χρονη Βίκυ δολοφονείται μπροστά στην κόρη της από τον πρώην σύντροφό της, ο οποίος στη συνέχεια αυτοκτονεί. Μια 79χρονη γυναίκα ξυλοκοπήθηκε μέχρι θανάτου από τον σύζυγό της στα Ιωάννινα. Η 20χρονη Μαριάννα ξυλοκοπήθηκε από τον πρώην σύζυγό της, ο οποίος στη συνέχεια προσπάθησε να την κάψει ζωντανή βάζοντας φωτιά στο διαμέρισμά της. Η υπόθεση με τον ομαδικό βιασμό της Γεωργίας καταδεικνύει πως οι δράστες βασίζονται απροκάλυπτα στην εξουσία που έχουν και στη γνώση τους πως η δράση τους θα υποβαθμιστεί, θα συγκαλυφθεί και θα ξεπλυθεί από την αστυνομία, τις δικαστικές αρχές, τα ΜΜΕ και τα πολιτικά αφεντικά, όπως κι έγινε, αφού η Γεωργία κλήθηκε, συν τοις άλλοις, να πληρώσει πρόστιμο για συκοφαντική δυσφήμιση.

Στην δίκη των δολοφόνων που καταδίκασαν σε θάνατο τον Ζακ/ Zackie Oh η αστική δικαιοσύνη δεν διστάζει να συγκαλύψει για ακόμη μια φορά τις εγκληματικές ενέργειες αστυνομίας και αφεντικών, προβαίνοντας στην αθώωση των ένστολων δολοφόνων και θεσμοθετώντας την αστυνομική βία κατά των πληθειακών στρωμάτων, ενώ αρνείται να μεταβάλει την κατηγορία από θανατηφόρο βλάβη σε ανθρωποκτονία για τους δολοφόνους Δημόπουλο-Χορταριά.

Γίνεται λοιπόν αντιληπτό πως το κράτος και οι ένστολοι εντολοδόχοι του διαθέτουν το μονοπώλιο της βίας που με κάθε ευκαιρία το εξαπολύουν, χωρίς φραγμούς, πάνω στα σώματα των καταπιεσμένων, των μεταναστών, των εργατών, των φοιτητών είτε μέσω του αναβαθμισμένου εξοπλισμού τους είτε μέσω της συγκάλυψης, της αδιαφορίας, της υποβάθμισης και της απόδοσης δικαιοσύνης. Γιατί είναι η βία της εξουσίας, αυτή που ασκούν με την κάλυψη του επίσημου νόμου, αυτή που τους επιτρέπει να σκοτώνουν και να βασανίζουν ανενόχλητοι. Συνεχίζουν να διαπράττουν κρατικά εγκλήματα, με την νομιμοποίηση των ΜΜΕ και το ξέπλυμα της αστικής δικαιοσύνης επιχειρώντας –

[Ελεύθερες Γυναίκες/Μαύρο & Κόκκινο]
Ανάρτηση πανό για τη γυναικοκτονία στο Κουκάκι

με ξεκάθαρους όρους- την εξόντωση των φτωχών και των αποκλεισμένων.

Το εξουσιαστικό πατριαρχικό καπιταλιστικό σύστημα επιτίθεται, προωθώντας τη βία εναντίον των γυναικών και όλων των καταπιεσμένων. Η πατριαρχική βία είναι συστημική βία και είναι οργανικό κομμάτι του εξουσιαστικού και καπιταλιστικού κόσμου. Αποτελεί ένα ακόμα όπλο στην φαρέτρα του συστήματος για τη διαίρεση των καταπιεσμένων, για τη διάχυση του κοινωνικού κανιβαλισμού και την επιβολή της σιωπηρής αποδοχής των ανισοτήτων που το ίδιο αναπαράγει. Γι' αυτό απέναντι στη ζοφερή πραγματικότητα που μας επιφυλάσσουν οι εξουσιαστές σε ολόκληρο τον πλανήτη, προτάσσουμε την οργάνωση των από τα κάτω και τη διεκδίκηση όσων μας ανήκουν, την οργανωμένη ταξική απερίθωτη των εκμεταλλεζόμενων, γυναικών και ανδρών, για την ανατροπή του κόσμου της πατριαρχίας, του κράτους και του καπιταλισμού, για τη δημιουργία μιας κοινωνίας χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ, ΟΙ ΒΙΑΣΜΟΙ, ΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ!

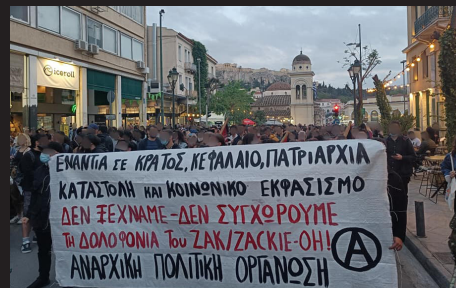
ΔΕΝ ΘΑ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ!
ΔΕΝ ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ
ΝΑ ΦΙΜΩΣΕΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΑΤΡΕΓΜΕΝΩΝ!

Συλλογικοποιούμαστε, οργανωνόμαστε και αγωνιζόμαστε ενάντια στην πατριαρχία, το κράτος και τον καπιταλισμό στρέφοντας τα μάτια στο δρόμο, διότι καμία διαμαρτυρία που δεν επιλέγει να βγει στον δρόμο του αγώνα δεν αρκεί. Ο δρόμος για την εξέλιξη της έμφυλης βίας είναι διαρκής και περνάει μέσα από τον αγώνα για τη γυναικεία χειραφέτηση, έναν αγώνα συνολικό ενάντια στο κράτος, το κεφάλαιο και κάθε μορφή εξουσίας.

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης
Α.Π.Ο.-Ο.Σ.

Δεν ξεχνάμε δεν συγχωρούμε

- τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου/ Zackie-oh!
- την προσπάθεια συγκάλυψης της από τα ΜΜΕ και τους θεσμούς
- τη σκύλευση της ταυτότητας του Ζακ ως ομοφυλόφιλου, μέλους της lgbtqi κοινότητας, οροθετικού και ακτιβιστή
- την αθώωση των κρατικών και παρακρατικών δολοφόνων του Ζακ, των μπάτσων που χτυπούσαν αιμόφυρτο και δεμένο με χειροπέδες το σώμα του Ζακ, και την άρνηση μεταβολής της κατηγορίας από θανατηφόρο βλάβη σε ανθρωποκτονία για τους δολοφόνους Δημόπουλο- Χορταριά
- την παρέλαση των δολοφόνων και της ρητορικής τους σε μια -ουσιαστικά- κεκλεισμένων των θυρών δίκη, όπου "δικαζόταν" ο ίδιος ο Ζακ, απειλούνταν μάρτυρες, παρατηρητές και συνήγοροι της πολιτικής αγωγής

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΔΕΝ ΣΥΓΧΩΡΟΥΜΕ

τη δολοφονία του Ζακ Κωστόπουλου/ της Zackie-oh!
την προσπάθεια συγκάλυψης της από τα ΜΜΕ και τους θεσμούς
τη σκύλευση της ταυτότητας του Ζακ ως ομοφυλόφιλου, μέλους της lgbtqi κοινότητας, οροθετικού και ακτιβιστή
την επικάλυψη αθώωσης των κρατικών και παρακρατικών δολοφόνων του Ζακ με την «δικαστική» πρόταση του εισαγγελέα για τους μπάτσους που χτυπούσαν αιμόφυρτο και δεμένο με χειροπέδες το σώμα του Ζακ, και την άρνηση μεταβολής της κατηγορίας από θανατηφόρο βλάβη σε ανθρωποκτονία για τους δολοφόνους Δημόπουλο-Χορταριά

την παρέλαση των δολοφόνων και της ρητορικής τους σε μια «ουσιαστικά» κεκλεισμένων των θυρών δίκη, όπου «δικαζόταν» ο ίδιος ο Ζακ, απειλούνταν μάρτυρες, παρατηρητές και συνήγοροι της πολιτικής αγωγής

**NO ZACKIE- NO PEACE
FIGHT THE POLICE**

Ενάντια στην κρατική-καπιταλιστική-πατριαρχική βαρβαρότητα, την καταστολή, τον κοινωνικό κανιβαλισμό και εκφασισμό
Οργάνωση και αγώνας για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης, ελευθερίας και δικαιοσύνης

Αθήνα Θεσσαλονίκη
Συγκέντρωση στα δικαστήρια:
Τρίτη 3 Μάη, Μ.Ο.Δ. (Δεγλερρά4), 9.00
Πορεία: Τρίτη 3 Μάη, Μοναστηράκι, 19.30
Άγαλμα Βενιζέλου

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση- Ομοσπονδία Συλλογικότητας

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ LIBERTATIA

Στις 8 Απριλίου ολοκληρώθηκε η δίκη των τεσσάρων συλληφθέντων από την πρώτη εισβολή της αστυνομίας στην κατάληψη Libertatia για εργασίες ανοικοδόμησης που πραγματοποιούνταν στον χώρο με σκοπό να αποκαταστήσουν τη ζημιά που είχε δεχθεί το κτίριο από την εμπρηστική επίθεση φασιστικών ομάδων κατά τη διάρκεια του εθνικιστικού συλλαλητηρίου τον Γενάρη του 2018. Μέσα σε μια ευρύτερη κατασταλτική πολιτική, που βάζει στο στόχαστρο τις δομές αγώνα, δεν μπορούσε να γίνει ανεκτή η ανοικοδόμηση μιας κατάληψης με ξεκάθαρα κινηματικό τρόπο. Έτσι, χρησιμοποιώντας τις εκδουλεύσεις της «αρμόδιας» υπηρεσίας, της εφορίας νεοτέρων μνημείων, το κράτος βρήκε την ευκαιρία να χτυπήσει για άλλη μια φορά έναν κατειλημμένο χώρο, ο οποίος, με τις ευλογίες της αστυνομίας, είχε δεχτεί εμπρηστική επίθεση από φασιστικές γκρούπες μέσα στον εθνικιστικό παροξυσμό για το όνομα της Μακεδονίας. Από τότε και στο εξής, η μόνη έγνοια των αρχών ήταν η σύλληψη των ανθρώπων που υπερασπίστηκαν πολιτικά, υλικά και ηθικά την κατάληψη, αυτών που κατέβαλαν και καταβάλλουν μια σημαντική προσπάθεια για να αποκαταστήσουν τις ζημιές και να ανοικοδομήσουν το κατεστραμμένο κτίριο, αντί να το αφήσουν έκθετο στη φθορά του χρόνου και των καιρικών συνθηκών. Μια συνολική υπόθεση στην οποία τέμνονται με διάφορους τρόπους η παρακρατική-φασιστική βία και η κρατική καταστολή.

Το αποτέλεσμα της δίκης ήταν η ομόφωνη αθώωση και των τεσσάρων διωκόμενων από την πλημμεληματικού τύπου κατηγορία της «καταστροφής κτιρίου πολιτιστικής κληρονομιάς», καθώς οι εργασίες στο κτίριο μόνο καταστροφή δεν προκάλεσαν, αντίθετα ανέστρεψαν την περαιτέρω αλλοί-

ωση του. Αυτό έγινε εμφανές κατά τη διάρκεια της δίκης από τις καταθέσεις ειδικών μηχανικών και μαστόρων που με τις δικές τους συμβουλές προχωρούσε το πλάνο της αναστήλωσης, ανθρώπων από τη γειτονιά που είδαν το κτίριο να αποκτά ξανά ζωή και συντρόφων/ισσών που στήριξαν από την αρχή το εγχείρημα της ανοικοδόμησης. Η υπεράσπιση της κατάληψης Libertatia αυτή τη φορά έγινε μέσα σε μια δικαστική αίθουσα με ξεκάθαρα πολιτικό τρόπο. Η «νίκη» σε ένα δικαστικό επίπεδο προσθέτει ένα λιθαράκι στον αγώνα μας για την ανοικοδόμηση της κατάληψής μας και δημιουργεί ένα σημαντικό δεδικασμένο και μια παρακαταθήκη υπεράσπισης ενάντια στη στοχοποίηση από το κράτος με τη νεόκοπη κατηγορία της «φθοράς μνημείου» τόσο για τη συγκεκριμένη υπόθεση όσο και για άλλες περιπτώσεις στο μέλλον.

Έτσι, δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι η κατάληψη Libertatia θα συνεχίσει την παρουσία της ως δομή αγώνα απέναντι στην κρατική καταστολή και τη φασιστική βία. Ο δίκαιος αγώνας για την ανοικοδόμησης της θα συνεχιστεί κόντρα στις απειλές και τους τραμπουκισμούς, ως μια σημαντική κινηματική παρακαταθήκη, σημείο αναφοράς και πρόταγμα μέσα σε μια συνθήκη διαρκούς καταστολής των καταλήψεων. Ευχαριστούμε, επίσης, τη γειτονιά και τον αλληλέγγυο κόσμο για την ευρύτερη στήριξη που μας έχουν προσφέρει όλο αυτό τον καιρό και την αναγνώριση της σημασίας του εγχειρήματος. Τίποτα δεν τελείωσε... Όλα συνεχίζονται...

**Η LIBERTATIA ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΟΙ/
ΟΛΕΣ ΕΜΕΙΣ**

**ΔΕΚΑ ΕΚΑΤΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ
ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ, ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΕΝΑΝ
ΚΟΣΜΟ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΚΑΙ ΣΗΨΗΣ**

Κατάληψη Libertatia,
Απρίλης 2022

**Μικροφωνική αλληλέγγυος
στους διωκόμενους για την
ανοικοδόμηση της Libertatia
| 2 Απριλίου, Καμάρα**

14 ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

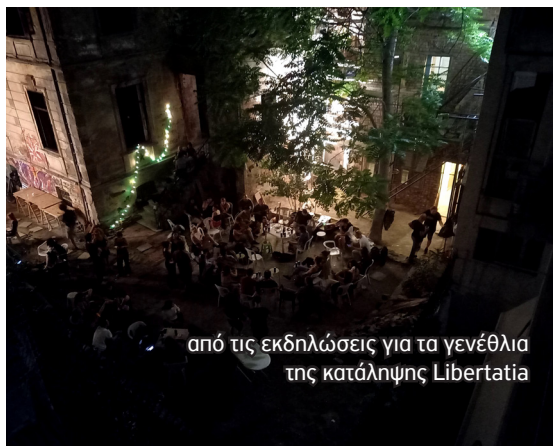
19/5 Πέμπτη Παρουσίαση της νέας δομής λειτουργίας της κατάληψης και των ομάδων της
Παράσταση Νέο-Μέγα Καμπαρέ, του δικτύου Καλλιτεχνών 20:00

21/5 Σάββατο Εξήλωση-Συτήρηση: Ο αγώνας των εργαζομένων της Kanala Oil ενάντια στην εργοδοσία της Emergent 18:30
Συμμετέχουν: εργαζόμενος του εργοστασίου της Kanala Oil μέλος του Αυτόνομου Στεκιού Καράλας
Cocktail Bar 22:00

22/5 Κυριακή Ρεμπέτικο γλέντι 19:00

στο χώρο της Δεσπομένης κινηματικής βιβλιοθήκης

libertatia.squatgroup.net
ΚΑΤΑΛΗΨΗ LIBERTATIA
http://libertatiasquatgroup.net

Άμεση αποφυλάκιση του αναρχικού Γ. Μιχαηλίδη απεργού πείνας από 23/05/2022

Ο αναρχικός Γιάννης Μιχαηλίδης, βρίσκεται έγκλειστος από το 2013 στις ελληνικές φυλακές και ήδη από τις 29 Δεκεμβρίου του 2021 πληροί όλες τις τυπικές προϋποθέσεις για την υπ' όρον αποφυλάκισή του. Ωστόσο, οι δικαστές του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Άμφισσας, απέρριψαν την αίτησή του. Πιο συγκεκριμένα, στις 17/02/2022 εξέδωσαν την απόφασή τους, σύμφωνα με την οποία ο Γ. Μιχαηλίδης «δεν πληροί τις ουσιαστικές προϋποθέσεις καθώς συντρέχει κίνδυνος τέλεσης νέων αδικημάτων». Πρόκειται, φυσικά, για ένα χοντροκομμένο κι αυθαίρετο πρόσχημα το οποίο χρησιμοποιείται προκειμένου να καλυφθεί η ωμή κρατική-δικαστική μεθόδευση που συντελείται εις βάρος του. Μία μεθόδευση που έχει ως συνέπεια την προληπτική και επ' αόριστον παράταση της κράτησής του. Στην πραγματικότητα, το κράτος κι η αστική δικαιοσύνη αξιώνουν εν προκειμένω ν' αποφασίζουν κατά το δοκούν ποιος κρατούμενος θα αποφυλακιστεί και ποιος όχι, ακόμα και αν έχει συμπληρώσει τον απαιτούμενο χρόνο φυλάκισής του, με βάση κάποια νομικά κριτήρια αλλά με κριτήρια πολιτικών φρονημάτων. Ασφαλώς, στην συγκεκριμένη περίπτωση είναι ένας πολιτικός κρατούμενος, κι όχι κάποιος μπάτσος, όχι κάποιος βιαστής ή φασίστας, ούτε κάποιος εκπρόσωπος της πολιτικής και οικονομικής ελίτ. Έτσι, χρησιμοποιώντας τέτοιου είδους νομικά παραθυράκια, η δικαστική μαφία καταφέρνει να παρατείνει την κράτηση ενός πολιτικού κρατούμενου για αόριστο χρονικό διάστημα. Τα παραπάνω, βέβαια, δεν αποτελούν σε καμία περίπτωση κάτι πρωτόγνωρο ούτε εκπλησσουν τον κόσμο που αγωνίζεται και αντιστέκεται. Κι αυτό, ακριβώς διότι καταδεικνύουν για ακόμη μία φορά το φαύλο και εκδικητικό πρόσωπο του δικαστικού συστήματος, το οποίο σε αгаστή συνεργα-

Άμεση αποφυλάκιση του αναρχικού Γ.Μιχαηλίδη, απεργού πείνας από 23/05/2022

Ο αναρχικός Γιάννης Μιχαηλίδης, βρίσκεται έγκλειστος από το 2013 στις ελληνικές φυλακές και ήδη από τις 29 Δεκεμβρίου του 2021 πληροί όλες τις τυπικές προϋποθέσεις για την υπ' όρον αποφυλάκισή του. Ωστόσο, οι δικαστές του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Άμφισσας, απέρριψαν την αίτησή του. Πιο συγκεκριμένα, στις 17/02/2022 εξέδωσαν την απόφασή τους, σύμφωνα με την οποία ο Γ. Μιχαηλίδης «δεν πληροί τις ουσιαστικές προϋποθέσεις καθώς συντρέχει κίνδυνος τέλεσης νέων αδικημάτων». Πρόκειται, φυσικά, για ένα χοντροκομμένο κι αυθαίρετο πρόσχημα το οποίο χρησιμοποιείται προκειμένου να καλυφθεί η ωμή κρατική-δικαστική μεθόδευση που συντελείται εις βάρος του. Μία μεθόδευση που έχει ως συνέπεια την προληπτική και επ' αόριστον παράταση της κράτησής του. Οι κατασταλτικές μεθόδους εναντίον αγωνιστών αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ευρύτερης κατασταλτικής εκστρατείας του κράτους που βρίσκεται σε εξέλιξη και στοχεύει κάθε έκφραση των από τα κάτω κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, από τις δεκάδες εισβολές και εκκενώσεις καταλήψεων σε όλη την Ελλάδα, την αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων και την συνολική κατασταλτική επιχείρηση για την αλλοίωση και αποστέρωση της αγωνιστικής τους φρονηματικής, την επίθεση στον κοινωνικό χαρακτήρα του πανεπιστημιακού ασύλου και την προσπάθεια οριστικής του κατάργησης με την επιβολή της πανεπιστημιακής αστυνομίας, μέχρι το χτύπημα πλήθους κινητοποιήσεων που θεσμικά νομιμοποιήθηκαν με την ψήφιση του νομοσχεδίου για την περιστολή των διαδηλώσεων. Όλες οι μεθοδεύσεις και επιθέσεις εναντίον των αγωνιστών/στριών, του αναρχικού και αντιεξουσιαστικού κινήματος, και κυρίως των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων έχουν ένα κοινό: τον φόβο της εξουσίας απέναντι στο ανάστημα της εξεγερμένης αξιοπρέπειας που μπορούν και σηκώνουν ολόένα οι καταπιεσμένοι πληθείοι του αβίωτου κόσμου της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση | Ομοσπονδία Συλλογικότητας

σία με το κράτος και το κεφάλαιο επιχειρεί να καταστείλει και να εξουδετερώσει τους καταπιεσμένους και εξεγερμένους αυτού του κόσμου.

Ο Γ. Μιχαηλίδης στις 23 Μάη 2022 αποφάσισε να ξεκινήσει απεργία πείνας με στόχο την αποφυλάκισή του. Αποφάσισε λοιπόν να καταφύγει στο έσχατο μέσο διεκδίκησης που απομένει σε έναν έγκλειστο αγωνιστή απέναντι στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα. Καθώς ο ίδιος σημειώνει: «αυτή την επιλογή, με το βαθύ κίνητρο της πολυπόθητης ελευθερίας, σκοπεύω να τη στηρίξω με την ίδια συνέπεια που στηρίξα τις επιλογές μου έως τώρα και για την οποία με εκδικούνται. Βαθιά μου επιθυμία, είναι η απεργία πείνας αυτή, να γίνει ένα ακόμη έναυσμα για την αναζωπύρωση του συνολικού αγώνα απέναντι στο κεφάλαιο και τα κράτη. [...] Δεν ζητάω το ενδιαφέρον κανενός ως θύμα της κρατικής καταστολής, αλλά ως ενεργό κοινωνικά και πολιτικά υποκείμενο που θεωρώ τη συνθήκη της αιχμαλωσίας μου ως κομμάτι της επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου σε όσους συνειδητά τάσσονται εναντίον τους.»

Οι κατασταλτικές μεθοδεύσεις εναντίον αγωνιστών αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της ευρύτερης κατασταλτικής εκστρατείας του κράτους που βρίσκεται σε εξέλιξη και στοχεύει κάθε έκφραση των από τα κάτω

κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, από τις δεκάδες εισβολές και εκκενώσεις καταλήψεων σε όλη την Ελλάδα, την αστυνομική κατοχή των Εξαρχείων και την συνολική κατασταλτική επιχείρηση για την αλλοίωση και αποστέρωση της αγωνιστικής τους φρονηματικής, την επίθεση στον κοινωνικό χαρακτήρα του πανεπιστημιακού ασύλου και την προσπάθεια οριστικής του κατάργησης με την επιβολή της πανεπιστημιακής αστυνομίας, μέχρι το χτύπημα πλήθους κινητοποιήσεων που θεσμικά νομιμοποιήθηκαν με την ψήφιση του νομοσχεδίου για την περιστολή των διαδηλώσεων. Όλες οι μεθοδεύσεις και επιθέσεις εναντίον των αγωνιστών/στριών, του αναρχικού και αντιεξουσιαστικού κινήματος και ευρύτερα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων έχουν ένα κοινό: τον φόβο της εξουσίας απέναντι στο ανάστημα της εξεγερμένης αξιοπρέπειας που μπορούν και σηκώνουν ολόένα οι καταπιεσμένοι πληθείοι του αβίωτου κόσμου της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι στον δίκαιο αγώνα του απεργού πείνας Γιάννη Μιχαηλίδη για την απελευθέρωσή του. Να ορθώσουμε οδοφράγματα κοινωνικής και ταξικής αλληλεγγύης απέναντι στην κρατική καταστολή, να υπερασπιστούμε τους πολιτικούς κρατούμενους και αγωνιστές απέναντι στις κρατικό-δικαστικές μεθοδεύσεις

Διαδήλωση αλληλεγγύης - Θεσσαλονίκη

ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΝΑ ΣΠΑΣΟΥΜΕ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΞΑΙΡΕΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικότητας

Διαδήλωση αλληλεγγύης - Αθήνα

Ενάντια στην ποινικοποίηση των κοινωνικών και συντροφικών σχέσεων Άμεση αποφυλάκιση του Π. Καλαϊτζή

Στις 8 Φλεβάρη ο Π. Καλαϊτζής συλλαμβάνεται έξω από το σπίτι της συντρόφου του. Η κατηγορία που του προσάπτεται είναι η συμμετοχή στην «Οργάνωση Αναρχική Δράση». Για την αντιτρομοκρατική αποτελούσε απλώς το τρίτο πρόσωπο που θα ξεκλείδωνε την ένταξη της υπόθεσης στον τρομονόμο 187Α και κατ' επέκταση την αναβάθμιση του κατηγορητηρίου. Νωρίτερα μέσα στην ημέρα είχαν προηγηθεί οι συλλήψεις ενός συντρόφου και μιας συντρόφισσας για την τοποθέτηση εμμηρυστικού μηχανισμού στο «Ίδρυμα Εθνικού και Θρησκευτικού προβληματισμού». Κι ενώ από την πρώτη στιγμή ο Π. Καλαϊτζής αρνείται όλες τις κατηγορίες μπροστά στα πραγματικά ελλειπόμενα και σαθρά στοιχεία που τον συνδέουν στην υπόθεση, αποφασίζεται η προφυλάκιση και των τριών.

Χωρίς αμφιβολία κράτος και αστυνομία υφαίνουν την πλεκτάνη μιας δικαστικής σκευωρίας εις βάρος των ανθρώπων που βρίσκονται στον κοινωνικό και φιλικό κύκλο των αγωνιστών. Η ολομέτωπη επίθεση σε όποιον και όποια αμφισβητεί την κρατική κυριαρχία επιχειρεί να επιβάλλει ένα κλίμα τρομοκρατίας και φόβου. Το σχέδιο της

προληπτικής αντιεξέγερσης ενορχηστρώνει την εκδικητική μανία των αστυνομικών και δικαστικών μηχανισμών, τα τρομοσενάρια και τις μεθοδεύσεις της αντιτρομοκρατικής, φτάνοντας ως και την ποινικοποίηση των κοινωνικών και φιλικών σχέσεων.

Η περίπτωση του Π. Καλαϊτζή είναι χαρακτηριστική. Το μόνο στοιχείο που τον συνδέει στην υπόθεση είναι το διαμέρισμά του που παραχώρησε στον συνάδελφο και συγκατηγορούμενό του πλέον ως σπίτι, για να μείνει σε καραντίνα εξαιτίας της νόσησης του από covid-19. Άλλωστε, ακόμη και μέσα στην ίδια τη δικογραφία οι ντέντεκτιβ της αντιτρομοκρατικής δεν μπόρεσαν να βρουν κανένα άλλο στοιχείο που να τον συνδέει με την υπόθεση. Η αναβάθμιση του δικαστικού οπλοστασίου του κατασταλτικού πλαισίου του κράτους αποκρυσταλλώνεται στον τρομονόμο 187Α και τη δίωξη αγωνιστών με βάση αυτόν, δηλαδή με ένα κατηγορητήριο που θέτει εξ αρχής εξοντωτικές ποινές σε ενδεχόμενη καταδίκη. Γίνεται για άλλη μια φορά ξεκάθαρο ότι το κράτος και η αντιτρομοκρατική για να ικανοποιήσουν τα σχέδια τους, ποινικοποιούν τις κοινωνικές σχέσεις και στέλνουν ανθρώπους στη φυ-

λακή χωρίς να υπάρχουν καν τα απαραίτητα στοιχεία.

Το κράτος και οι κατασταλτικοί μηχανισμοί του θα μας βρίσκουν πάντα απέναντί τους, και πάντα δίπλα σε κάθε έναν που έρχεται αντιμέτωπος με τις μεθοδεύσεις τους. Στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στους αναρχικούς αγωνιστές και τους πολιτικούς κρατούμενους, που αντιμετωπίζουν το ειδικό καθεστώς εξαίρεσης. Να μην επιτρέψουμε την ποινικοποίηση των φιλικών και κοινωνικών σχέσεων, να θέσουμε ανάχωμα στην «αντι»-τρομοκρατική εκστρατεία του κράτους.

**Η αλληλεγγύη το όπλο μας
Άμεση αποφυλάκιση του Π. Καλαϊτζή**

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης της
Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης

Άμεση απελευθέρωση του απεργού πείνας Libre Flot

Ο Libre Flot εδώ και 15 μήνες βρίσκεται προφυλακισμένος στις γαλλικές φυλακές, σε καθεστώς απομόνωσης, βάσει ενός σημειμένου κατηγορητηρίου, που στόχο έχει την καταστροφή των αγώνων που έδωσε, την πολιτική του εξόντωση και την φυσική του εξουδετέρωση.

Η αντιτρομοκρατική (DGSJ), όπως και οι δικαστικές αρχές που έχουν εμπλακεί στην υπόθεση αν και σαφώς γνωρίζουν πως ο ίδιος συμμετείχε στις Κουρδικές δυνάμεις του YPG, επιχειρούν να συνδέσουν τον απεργό πείνας με το ISIS, τον φωτογραφίζουν ως ισλαμιστή τρομοκράτη, χωρίς απολύτως κανένα στοιχείο και τον κατηγο-

ρούν για διεύθυνση και ένταξη σε εγκληματική οργάνωση.

Στις σημερινές συνθήκες, όπου ο σύγχρονος ολοκληρωτισμός επιχειρεί να επιβάλλει την καταπίεση, την εκμετάλλευση και τον πόλεμο ως τις μόνες εφικτές συνθήκες ζωής, το παράδειγμα των συντρόφων που πολέμησαν και πολεμούν στη Ροτζάβα έχει τη διάσταση της υλικής έκφρασης της επανάστασης που οραματιζόμαστε, μέσα σε μία διαδικασία όπου Κούρδοι, Άραβες, Ασσύριοι, Τουρκμενοί, Αρμένιοι, Τούρκοι και Δυτικοί, γυναίκες και άντρες, αγωνιστές με διαφορετικές αφετηρίες, πολεμούν και χτίζουν.

Στον αντίποδα το γαλλικό κράτος επιχειρεί να εγκληματοποιήσει τόσο τους αγωνιστές που πολέμησαν στο πλευρό των Κούρδων ενάντια στο ISIS όσο και να καταστείλει τον αγώνα ενάντια στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα, τον αγώνα που έχει ως πυξίδα την κοινωνική απελευθέρωση και την οικοδό-

μηση μιας κοινωνίας ισότητας, δικαιοσύνης και ελευθερίας. Από την πλευρά μας, ως αναρχικοί/ες, στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στον δίκαιο αγώνα που διεξάγει ο απεργός πείνας Libre Flot και στέλνουμε μια υψωμένη γροθιά, αυτή των καταπιεσμένων όλης της γης, που θα γκρεμίσει τον χρεοκοπημένο κόσμο της εξουσίας.

**ΝΙΚΗ ΣΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ
ΤΟΥ LIBRE FLOT
ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΓΙΑ
ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση -
Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

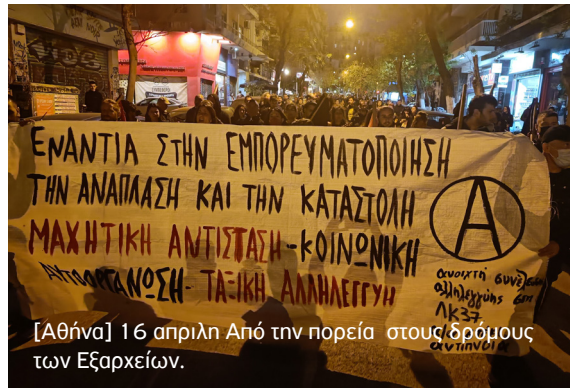

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΟΥΜΕΝΗ ΑΝΑΠΛΑΣΗ ΤΟΥ ΛΟΦΟΥ ΤΟΥ ΣΤΡΕΦΗ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΣΤΑΘΜΟΥ ΜΕΤΡΟ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΞΑΡΧΕΙΩΝ, ΤΗ ΜΟΥΣΕΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΤΗΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΠΟΙΗΣΗ, ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΥΣ

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ - ΤΑΞΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΣΗ

Τα Εξάρχεια παραδοσιακά αποτελούν μια γειτονιά που είναι ταυτισμένη τόσο με την ανάπτυξη μιας κοινωνικής κουλτούρας ανοιχτής στη διαφορετικότητα όσο και με τους αγώνες πολιτικής αμφισβήτησης και αντίστασης, με ένα πλήθος πολιτικών, κοινωνικών και ταξικών εγχειρημάτων και δομών αυτοοργάνωσης. Εδώ στα Εξάρχεια ξέσπασε η σπίθα της μεγάλης εξέγερσης του Δεκεμβρίου το 2008 που εξαπλώθηκε σε όλη τη χώρα. Και αυτή η γειτονιά, με τα ιδιαίτερα κοινωνικο-πολιτικά χαρακτηριστικά της και την αγωνιστική της ιστορία, στάθηκε ένας από τους στόχους της ευρύτερης αντι-εξεγερτικής πολιτικής του κράτους που εξελίσσεται από το 2009 μέχρι και σήμερα, χωρίς να έχει καταφέρει ακόμα να εξαφανίσει τους χώρους, τα υποκείμενα και το πνεύμα της εξέγερσης που παραμένουν πάντα ζωντανά.

Διαχρονικά, στρατηγικής σημασίας εργαλείο (συμπληρωματικά των επίσημων καταστατικών μονάδων) για την επιβολή της κρατικής πολιτικής καταστολής στα Εξάρχεια αποτέλεσε σε βάθος χρόνου το ναρκεμπόριο, πάντα υπό την πλήρη καθοδήγηση και εποπτεία της αστυνομίας, ώστε να συκοφαντηθεί και να απονοματοδοτηθεί ο ανοιχτός, δημόσιος, ελεύθερος χώρος που διαμορφώνεται από την έμπρακτη κοινωνική αμφισβήτηση και εντέλει για το παραδειγματικό χτύπημα των αγωνιστών, του κινήματος και των δομών του. Ιδιαίτερα μετά την κοινωνική εξέγερση του Δεκεμβρίου του 2008, στο κοινωνικό έδαφος των Εξαρχείων γειώθηκαν και αναπτύχθηκαν ακόμα περισσότερο τα προτάγματα της κοινωνικής αυτοοργάνωσης, της ταξικής αλληλεγγύης και της μαχητικής αντίστασης, αποκτώντας κοινωνική επιρροή, σε ανταγωνισμό με τις κυρίαρχες αξίες και σχέσεις του κράτους και του καπιταλισμού. Έτσι, οι ναρκομαφίες και τα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού επιχείρησαν να καταλάβουν αυτό το έδαφος για την απρόσκοπτη εξυπηρέτηση των ιδιοτελών σκοπών τους: έλεγχος, κέρδος και εξουσία. Οι ναρκέμποροι αποτέλεσαν το μακρύ χέρι του κράτους στα Εξάρχεια, αφού τόσο οι ίδιοι όσο και η κουλτούρα της επιβολής και του νόμου της ζούγκλας που φέρνει μαζί της η επικράτηση του ναρκεμπορίου σε μια περιοχή αναπτύσσονται ευθέως εχθρικά προς τις αξίες της ελευθερίας, της αλληλεγγύης, της ισότητας. Πρόκειται για παρακρατικές συμμορίες που αποτελούν

αξιοποιήσιμη δύναμη για το κράτος, το οποίο εμφανίζεται ως φύλακας της νομιμότητας, καταγγέλλοντας με τη συστράτευση των ΜΜΕ την «ανομία» στα Εξάρχεια, στοχοποιώντας αυτούς που αγωνίζονται από τα κάτω απέναντί τους, ενώ ταυτόχρονα το ίδιο καλύπτει, ελέγχει και χρησιμοποιεί το ναρκεμπόριο για να υλοποιήσει τις επιδιώξεις του.

Απέναντι σε αυτήν τη διαχρονική κρατική επιχείρηση ιδιοποίησης του δημόσιου χώρου από την κρατική καταστολή, το ναρκεμπόριο, την εμπορευματοποίηση, την ανάπτυξη, τα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού και τις αντικοινωνικές συμπεριφορές, εμείς δεν ήμαστε απόντες ή και κατήγοροι των αντιστάσεων που προβλήθηκαν, αλλά με πολλούς ακόμα, αγωνιστές και αγωνίστριες, κατοίκους, θαμώνες και εργαζόμενους/ες στη γειτονιά, ορθώσαμε συλλογικά αναχώματα στους κρατικούς σχεδιασμούς, σηκώσαμε τη σημαία της μαχητικής αντίστασης, της κοινωνικής αυτοοργάνωσης και της ταξικής αλληλεγγύης, και κρατήσαμε ανοικτό το δρόμο για τον αγώνα σήμερα. Από τις συγκεντρώσεις, τις καταλήψεις, τις περιφρουρήσεις των χώρων αγώνα και τις διαδηλώσεις στους δρόμους της γειτονιάς ενάντια στην αστυνομική κατοχή, τις μαφίες, τις εκκενώσεις καταλήψεων, τις κανιβαλικές και σεξιστικές επιθέσεις και τους βιασμούς, μέχρι τις εκδηλώσεις κοινωνικής και ταξικής αλληλεγγύης στην πλατεία και τους δρόμους των Εξαρχείων. Και αντιλαμβανόμαστε τα Εξάρχεια ως ένα πεδίο ιστορικής σημασίας για τον αναρχικό/αντιεξουσιαστικό αγώνα, έχοντας ως παρακαταθήκη την εμπειρία των κινητοποιήσεων που προηγήθηκαν για την επανοικιοποίηση της γειτονιάς και γνωρίζοντας πως η πολιτική αξιοπιστία του αγώνα αυτού μπορεί να στηρίζεται σε σταθερές θέσεις μάχης μέσα στον χρόνο, που να προωθούν τα προτάγματα

της αυτοοργάνωσης και της αλληλεγγύης ενάντια σε κάθε μορφή της κρατικής επιβολής και απέναντι σε αντιλήψεις που προωθούν είτε την παραίτηση είτε τη διαμεσολάβηση.

Η σημερινή ακροδεξιά διαχείριση, λαμβάνοντας τη σκυτάλη από την προηγούμενη σοσιαλδημοκρατική, ήρθε να ανταποκριθεί και αυτή πλήρως στις επιταγές του σύγχρονου ολοκληρωτισμού και της αντι-εξέγερσης. Το εργαλείο της αφομοίωσης, που έδωσε ένα συντριπτικό αφοπλιστικό χτύπημα στα κινήματα, αντικαταστάθηκε από αυτό της ωμής καταστολής. Η δουλειά που επιτέλεσε η σοσιαλδημοκρατική κυβέρνηση στα Εξάρχεια, δηλαδή η γιγάντωση του ναρκεμπορίου και η διαμόρφωση μιας αντικοινωνικής συνθήκης -που στάθηκαν απέναντι στην ανάπτυξη των κοινωνικών και ταξικών αγώνων στη γειτονιά και αποσάθρωσαν την περιοχή-, επιχειρείται εδώ και δύο χρόνια να συμπληρωθεί. Έτσι, η τωρινή πολιτική διαχείριση, εκμεταλλευόμενη τους τόνους μιντιακής προπαγάνδας -μέσω της οποίας χρόνια επιχειρούνταν να ταυτιστούν οι αγώνες και η γειτονιά των Εξαρχείων με τις συμμορίες που τη λυμαίνονται και που στόχευε στην άντληση κοινωνικής νομιμοποίησης για εισβολή στην περιοχή- εξαπέλυσε τις δυνάμεις καταστολής στα Εξάρχεια, εγκαθιστώντας έναν στρατό κατοχής, εκκενώνοντας καταλήψεις προσφύγων/μεταναστών, τρομοκρατώντας εργαζόμενους και κατοίκους, χτυπώντας αγωνιστές και όσους αντιστέκονται στην κρατική και καπιταλιστική βαρβαρότητα.

Στρατηγικός στόχος του κράτους δεν ήταν και δεν είναι άλλος από την πλήρη κοινωνική αποσάθρωση της περιοχής, την αλλοίωση των κινηματικών και αγωνιστικών χαρακτηριστικών των Εξαρχείων, την αποστέρωση της αγωνιστικής ιστορίας τους και τη μετατροπή τους σε ελεγχόμενη ζώνη κερδοφορίας. Αλλά η καταστολή ποτέ δεν ήταν αρκετή, όσο σφοδρή κι αν ήταν εδώ και δεκαετίες, όπως και οι συμμορίες των ναρκέμπορων και τα φαινόμενα κοινωνικού κανιβαλισμού τα προηγούμενα χρόνια, για να κάμψουν τις αντιστάσεις στην περιοχή και να αλλοιώσουν αποφασιστικά τα χαρακτηριστικά της, διαμορφωμένα σε όλη την περίοδο της μεταπολίτευσης μετά την πτώση της χούντας. Και με την αστυνομική εισβολή και κατοχή της γειτονιάς ξεδιπλώθηκαν ευρύτεροι σχεδιασμοί ανάπτυξης κι «εξευγε-

νισμού» της, εντάσσοντάς την στο ευρύτερο σχέδιο ανάπτυξης και ελέγχου του κέντρου της πόλης.

Κομβικά στοιχεία για την ανάπτυξη της γειτονιάς, τον «εξευγενισμό» και την αλλαγή χρήσης της, καθώς και την ανασύνθεση του πληθυσμού της, είναι η προγραμματιζόμενη ανάπτυξη του λόφου του Στρέφη, η μετατροπή της πλατείας Εξαρχείων σε σταθμό του μετρό και η μουσειοποίηση του Πολυτεχνείου. Το Πολυτεχνείο, κεντρικό σημείο εξεγέρσεων, πολιτικών και κοινωνικών εκδηλώσεων, συναντήσεων και ζυμώσεων σε όλη την περίοδο της μεταπολίτευσης, ουσιαστικά είναι ήδη κλειστό. Όσον αφορά τον Στρέφη, έναν λόφο άρρηκτα συνδεδεμένο με τη γειτονιά και έναν από τους ελάχιστους δημόσιους πράσινους χώρους στο κέντρο της πόλης, τον Γενάρη του 2021 ανατέθηκε από το Δήμο στην εταιρεία Prodea και την UNISON Facilities Services τόσο η ανάπτυξη και οικονομική εκμετάλλυσή του όσο και η φύλαξη, η περιφράξη και ο έλεγχος της πρόσβασης σε αυτόν. Όσο για την πλατεία Εξαρχείων, αναμένεται η καταστροφή και η εκκαφή της, ενταγμένη ως σταθμός σε

μία γραμμή του μετρό για την οποία έχουν αρχίσει ήδη οι εκσκαφές στις πλατείες Κολωνακίου και Κυψέλης, την Ευελπίδων και το Γαλάτσι.

Δεν είναι όμως η πρώτη φορά που επιχειρείται η ανάπτυξη της περιοχής (έστω κι αν αυτή τη φορά έχει γενικευμένο χαρακτήρα), με κορυφαίο παράδειγμα τα έργα στην πλατεία Εξαρχείων το 2003, πριν τους ολυμπιακούς αγώνες, τα οποία σε μεγάλο βαθμό ματαιώθηκαν, χάρη στη δυναμική και μαζική αντίσταση που προβλήθηκε, τότε που πρωτογράφηκε και το σύνθημα «Σήμερα τα Εξάρχεια - αύριο όλη η πόλη». Και σήμερα καλούμε και εμείς με τη σειρά μας, όλους και όλες, συλλογικότητες και ατομικότητες, κατοίκους, θαμώνες και εργαζόμενους της γειτονιάς, που έδωσαν το παρών στους αγώνες που προηγήθηκαν, να πλαισιώσουν και πάλι τον αγώνα για την υπεράσπιση των Εξαρχείων της αυτοοργάνωσης, της αντίστασης και της αλληλεγγύης.

Ενάντια στη συνολική κατασταλτική και ιδεολογική επίθεση του κράτους που στοχεύει τις κοινωνικές και ταξικές αντιτάσεις, μέσα από τις συλλήψεις και διώξεις αγωνιστών/τριών, τα στημένα κατηγορητήρια και τις σκευωρίες

που μεθοδεύονται από τα κρατικά επιτελεία, τις εκκενώσεις κατειλημμένων χώρων αγώνα, την αστυνομοκρατία, τις απαγορεύσεις διαδηλώσεων και τους ξυλοδαρμούς διαδηλωτών/τριών, με σκοπό την επιβολή τρομοκρατίας και σιωπής.

Ενάντια στην επιχείρηση του κράτους να επιβληθεί και να ιδιοποιηθεί τους δημόσιους χώρους στο κέντρο της Αθήνας και τα Εξάρχεια, στα οποία ο κρατικός μηχανισμός ημιδοτήθηκε τις ναρκομαφίες, με σκοπό τη συντριπτική εισβολή των κατασταλτικών δυνάμεων, την εγκατάστασή τους στη γειτονιά, τις επιθέσεις σε αγωνιστές και δομές αγώνα, την τρομοκρατία εργαζόμενων και κατοίκων, επιδιώκοντας την πλήρη κοινωνική αποσάθρωση της περιοχής και την αποστέρωση της αγωνιστικής ιστορίας της.

Συγκέντρωση-πορεία: Σάββατο 25 Ιουνίου 2022 | 20:00 | Πλατεία Εξαρχείων

Ανοιχτή συνέλευση αλληλεγγύης στην κατάληψη Λέλας Καραγιάννη 37

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ ΔΗΜΟΥ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΤΗΣΙΩΝ!

Το Σάββατο 14/5, εντοπίσαμε στην είσοδο του πάρκου Κύπρου και Πατησίων αναρτημένη την τοπογραφική μελέτη για την ανάπτυξη του από τον Δήμο Αθηναίων, γεγονός που προαναγγέλει πιθανότατα την άμεση έναρξη των εργασιών. Η ανάπτυξη του πάρκου Κύπρου και Πατησίων δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο σχέδιο αλλά μέρος μιας συνολικότερης σύμβασης του Δήμου Αθηναίων και του δημάρχου Μπακογιάννη με την εταιρεία UNISON FACILITIES SERVICES. Στη συγκεκριμένη εταιρεία παραχωρείται η διαχείριση και ανάπτυξη των δημόσιων χώρων πρασίνου, πάρκων, λόφων και πλατειών στην Αθήνα, σχέδιο που αποσκοπεί στην ιδιωτικοποίηση κάθε σπιθαμής του δημόσιου χώρου. Μεταξύ αυτών είναι και ο λόφος του Στρέφη και ο λόφος Φιλοπάππου, ο Λυκαβηττός, η Ακαδημία Πλάτωνος, το πάρκο Δρακόπουλου, στο οποίο πρόσφατα αναρτήθηκε αντίστοιχη μελέτη ανάπτυξης του, καθώς και οι πλατείες Πρωτομαγιάς, Κυψέλης, Αμερικής και Βικτωρίας, και οι πεζόδρομοι Αγίας Ζώνης και Φωκίωνος Νέγρη.

Οι δημοτικές αρχές αποκρύπτουν το γεγονός ότι το πάρκο Κύπρου και Πατησίων, στο οποίο έρχονται τώρα να πλάσουν ένα έργο βιτρίνα, είναι αυτό που κατέστρεψαν δεκατρία χρόνια πριν, όταν το ισοπέδωσαν, κόβοντας τα δέντρα και καταστρέφοντας την παιδική χαρά, το δίκτυο ύδρευσης και τα παγκάκια του προκειμένου να το μετατρέψουν σε πάρκινγκ. Αποσιωπούν πως το πάρκο του οποίου την

**Ενάντια στα σχέδια ανάπτυξης
Δήμου Αθηναίων και Unison
στο πάρκο Κύπρου και Πατησίων**
που δημιουργήθηκε από τον αυτοοργανωμένο αγώνα κατοίκων και αλληλέγγυων
μετά την καταστροφή του από τα συνεργεία του δήμου, το 2009

**Ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των δημόσιων χώρων,
την τσιμεντοποίηση, την άντληση του ελέγχου,
τους αποκλεισμούς και την καταστολή κάθε
κοινωνικής και ταξικής αντίστασης**

**ΤΟ ΠΑΡΚΟ ΕΙΝΑΙ
ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΙ
ΕΛΕΥΘΕΡΟ, ΔΗΜΟΣΙΟ, ΠΡΑΣΙΝΟ ΧΩΡΟ
ΚΑΙ ΕΣΤΙΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ!**

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ-ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ και ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΜΑΪΟΥ, 11π.μ**
Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης/Πατησίων

«εξυγιάνση» προσχηματικά επικαλούνται, διασώθηκε και συνέχισε να υπάρχει αποκλειστικά χάρη στις προσπάθειες των αγωνιζόμενων κατοίκων της γειτονιάς και των αλληλέγγυων που το αναδημιούργησαν φυτεύοντας πάνω από 160 νέα δέντρα και θάμνους, ανακατασκευάζοντας παράλληλα την παιδική χαρά και τα παγκάκια του.

Η αντίδραση του Δήμου Αθηναίων στην αντίσταση των κατοίκων και την υπεράσπιση του πάρκου τότε, ήταν η διακοπή της υδροδό-

τησής του επανειλημμένα με τελευταία φορά τον Αύγουστο του 2011 για δυόμιση ολόκληρα χρόνια. Η επιμονή, όμως, των αγωνιζόμενων απέναντι στις κατασταλτικές μεθοδεύσεις των δημοτικών αρχών που επιστράτευαν κάθε μέσο ώστε να το οδηγήσουν στην απαξίωση, την εγκατάληψη και την καταστροφή δεν έκαμψαν ποτέ τον κοινωνικό αγώνα που συνεχίζει να δίνεται για να το κρατήσει ζωντανό, ως πνεύμονα πρασίνου και χώρο αντίστασης.

Δεκατρία χρόνια μετά ο Δήμος Αθηναίων επιστρέφει με ένα σχέδιο ανάπτυξης του πάρκου Κύπρου και Πατησίων προκειμένου να επιβάλλει τον έλεγχό του σε αυτό. Ένα σχέδιο, μάλιστα, που το μόνο που έχει να υποσχεθεί είναι η κάλυψη μεγάλου μέρους της επιφάνειάς του με νέα στρωμένα μονοπάτια, η συντήρηση της πέργκολας που εγκάτεστησαν οι αγωνιζόμενοι και η τοποθέτηση καλλωπιστικών θάμνων και φυτών, προκειμένου να δικαιολογήσουν εν μέρει, τα πάνω από 35 εκατομμύρια ευρώ που παρέδωσε ο δήμος στην εταιρεία UNISON, ενώ αφήνεται πάντα ανοικτό το ενδεχόμενο να φέρουν security και περίφραξη σε επόμενη φάση. Για άλλη μια φορά, ο δήμος Αθηναίων κατά τη συνήθη του πρακτική, παραδίδει τα πάρκα και τους ελάχιστους χώρους πρασίνου της Αθήνας προς εκμετάλλευση από ιδιώτες σε να είναι τσιφλίκι του, επιχειρώντας μάλιστα να παρουσιάσει ως ιδιαίτερο όφελος της επιχειρούμενης ανάπτυξης, το πότισμα και το κλάδεμα των δέντρων και τις στοιχειώδεις

εργασίες συντήρησης που έχει την υποχρέωση να παρέχει σε κάθε δημόσιο χώρο πρασίνου.

Το πάρκο Κύπρου και Πατνσιών, αλλά και κανένας άλλος δημόσιος χώρος, δεν αποτελεί τσιφλίκι κανενός δημάρχου και καμιάς δημοτικής αρχής ώστε να το παραχωρούν κατά το δοκούν σε κάθε λογής κερδοσκόπους. Ανήκει σε όλους και όλες, σε εκείνους και εκείνες που το δημιουργήσαν, που κατασκεύασαν την παιδική του χαρά, σε εκείνους που το φρόντισαν, σε εκείνους που το επισκέπτονται, σε όλο τον λαό. Δεν θα επιτρέψουμε στις δημοτικές αρχές και κάθε λογής ιδιωτικά συμφέροντα να μετατρέψουν το πάρκο από έναν ζωντανό δημόσιο πράσινο χώρο, ανοιχτό και προσβάσιμο από όλους και όλες, σε έναν χώρο κοινωνικά και ταξικά αποστειρωμένο και ελεγχόμενο. Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν φορέα και καμία αρχή να αλλοιώσει τον χαρακτήρα του ως εστία αυτοοργανωμένης κοινωνικής και ταξικής αντίστασης και να σβήσει από τη συλλογική μνήμη τον συνεχή και αδιάλειπτο αγώνα

για τη δημιουργία και την υπεράσπισή του απέναντι στα δικά τους καταστροφικά σχέδια.

Αντιλαμβανόμαστε πως οι σημερινές κοινωνικές συνθήκες είναι αρκετά διαφορετικές από εκείνες που υφίσταντο δεκατρία χρόνια πριν και πως η επίθεση που δεχόμαστε είναι ολομέτωπη και γενικευμένη. Ωστόσο, έχοντας βαθιά πίστη στις δυνατότητες των αυτοοργανωμένων κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων, θα συνεχίσουμε να υπερασπιζόμαστε με τις υπάρχουσες δυνάμεις μας τον ανοιχτό, δημόσιο χαρακτήρα του πάρκου Κύπρου και Πατνσιών, απέναντι στους αντικοινωνικούς σχεδιασμούς δήμου, κράτους και αφεντικών, απέναντι στις λογικές του κέρδους, της λεηλασίας και των αποκλεισμών. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για ελεύθερους δημόσιους πράσινους χώρους ανοιχτούς σε όλους/όλες, ως κομμάτι του ευρύτερου αγώνα για ζωή και αξιοπρέπεια.

Συνέλευση Αντίστασης και Αλληλεγγύης
της Κυψέλης/Πατνσιών

Την Πέμπτη, 30 Ιουνίου το απόγευμα, πραγματοποιήσαμε συγκέντρωση έξω από την 6η δημοτική κοινότητα, η οποία επρόκειτο να συνεδριάσει με θέμα την ανάπλαση του πάρκου Κύπρου και Πατνσιών και την παράδοσή της διαχείρισης του σε ιδιωτική εταιρεία. Οι συγκεντρωμένοι

σταθήκαμε στην είσοδο του κυρίου της 6ης ΔΚ., όπου υπήρχε παρουσία της αστυνομίας, πετώντας τρικάκια, φωνάζοντας συνθήματα, μοιράζοντας κείμενα και δηλώνοντας πως οι σχεδιασμοί Δήμου και Unison θα μας βρουν απέναντί τους. Καθώς ενημερωθήκαμε πως η συνεδρίαση έχει αναβληθεί για την 6 Ιουλίου, ολοκληρώσαμε την παρέμβασή μας και αποχωρήσαμε.

Την επόμενη μέρα, 1η Ιουλίου, συμμετείχαμε στη διαδήλωση γεγονιάς που καλέστηκε από την Ανοικτή Συνέλευση Υπεράσπισης Πάρκου Δρακόπουλου, όπου πορευτήκαμε με συναγωνιστές και συναγωνίστριες που αντιστέκονται στα σχέδια ανάπλασης του, φωνάζοντας μεταξύ άλλων τα συνθήματα «Δρακόπουλο και Κύπρου ελεύθερα θα μείνουν τσιφλίκι κανενός δεν πρόκειται να γίνουν», «όλοι στα πάρκα, όλοι στις πλατείες, μπιζνες δεν θα κάνουν δήμος και εταιρείες». Η πορεία κατέληξε στο πάρκο Δρακόπουλου.

[Αθήνα] 30 Ιούνη:
συγκέντρωση ενάντια στην καταστροφή του πάρκου Κύπρου και Πατνσιών έξω από την 6η δημοτική κοινότητα,

[Βόλος] 2 χρόνια μετά την πανελλαδική διαδήλωση ενάντια στην καύση σκουπιδιών από την ΑΓΕΤ Lafarge και τον βασανισμό του συντρόφου και αγωνιστή Βασίλη Μάγγου

ΔΙΗΜΕΡΟ ΟΔΟΠΟΡΙΚΟ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

16-17 Ιούλη 2022, στο παλιό "Ξενία"

Για 16η χρονιά μετά τη μεγάλη πυρκαγιά του 2007... ανεβαίνουμε στο βουνό με την καρδιά και το νου μας στον αγώνα για την υπεράσπιση της ζωής, της γης και της ελευθερίας... από την Πάρνηθα, τη Μεσοχώρα και τον Αχελώο, μέχρι τα Άγρια και την Οίτη, τις Σταγιάδες και τις Σκουρές, την Κρήνη, την Εύβοια και τα νησιά... ενάντια στη λεηλασία και την καταστροφή της φύσης.

Το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα, μέσα στη βαθιά του κρίση - οικονομική, κοινωνική, υγειονομική, περιβαλλοντική και εντέλει εθική - επιτίθεται με ολόκληρη και μεγαλύτερη σφοδρότητα, στη φύση, τις τοπικές κοινωνίες και στον κόσμο της εργασίας.

Οι νέοι καταναλωτές, τα πολυπλάκια και οικονομικά αρετικά επιχειρήματα να κατακτήσουν νέα εδάφη... κάθε σπασίμω γης, κάθε βουνό, κάθε ποταμό, κάθε πηγή, κάθε νησί και θαλάσσια αποταμί στο όνομα της "πράσινης ανάπτυξης", μια ακόμα ευκαιρία για καπιταλιστική κερδοφορία, με συνολικότερο στόχο τη διαίτηση της παρασιτικής ύπαρξης του κράτους και του κεφαλαίου σε βάρος της φύσης και της κοινωνίας.

Να αγωνιστούμε για την προστασία της φύσης και των τοπικών κοινωνιών, αλληλέγγυοι με όλους όσους αντιστέκονται "από το κάτω", υπερβαίνοντας τα εμπόδια που θέτουν οι γεωγραφικές αποστάσεις, στην κατεύθυνση σύνδεσης της αντίστασης στην περιβαλλοντική καταστροφή με τον ευρύτερο κοινωνικό-πολιτικό αγώνα για τη δημιουργία μιας νέας κοινωνίας ισότητας, δικαιοσύνης και ελευθερίας.

ΕΞΩ ΤΟ ΚΑΖΙΝΟ, ΟΙ ΒΑΣΕΙΣ, ΟΙ ΚΕΡΑΙΕΣ, ΟΙ ΒΙΛΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΕΜΟΓΕΝΗΤΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΝΗΘΑ

Σάββατο 16 Ιούλη, 12 μ. συγκέντρωση-παρέμβαση στο "Ξενία", 6 μ.μ. ενημέρωση-σύζητηση για την Πάρνηθα και τη Βορ. Ευβοία, προβολή της ταινίας Wolfwalkers

Κυριακή 17 Ιούλη, 11 π.μ. παιχνίδια για όλους και όλες στο ΣΕΓΑΣ Πάρνηθας, πεζοπορική διαδρομή

Πρωτοβουλία Αγώνα για τη Γη και την Ελευθερία

Ενάντια στην "πράσινη" καπιταλιστική ανάπτυξη, τα φράγματα και την εκτροπή, ο Αχελώος θα νικήσει, η Μεσοχώρα θα ζήσει!

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ

στις όχθες του Αχελώου για 16η χρονιά
Μεσοχώρα Τρικάλων, 11-14 Αυγούστου 2022

Αυτοοργανωμένο κάμπινγκ στις όχθες του ποταμού, περιηγήσεις, παρεμβάσεις, ανοιχτές συνελεύσεις, προβολές κι εκθέσεις υλικού από αγώνες για το φυσικό κόσμο

Να γκρεμιστεί το φράγμα να ζήσει το χωριό-ελεύθερο να τρέχει για πάντα το νερό!

Παρασκευή 12 Αυγούστου, 6 μ.μ. στην πλατεία του χωριού: Παραμύθια και παιχνίδια γύρω από το νερό, για παιδιά κάθε ηλικίας - Προβολή ταινίας "Το τραγούδι της θάλασσας",

Κυριακή 14 Αυγούστου, 12 μ.μ. Συγκέντρωση στο χωριό - Διαδήλωση στη στέψη του φράγματος Μεσοχώρας

Σάββατο 13 Αυγούστου, 8 μ.μ. Ανοικτή συνέλευση στην πλατεία για τη νέα κυβερνητική ΑΕΠΟ του φράγματος και την αλληλεγγύη στο πλευρό των αγωνιζόμενων κατοίκων

8 μ.μ. Προβολή ταινίας στην πλατεία: Wolfwalkers

ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΑΓΩΝΑ

[Αθήνα]
Πανό της Συνέλευσης Αντίστασης και Αλληλεγγύης Κυψέλης /Πατνσιών στην Πλατεία Κυψέλης.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕ ΤΟΥΣ/ΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΔΕΣ

Το πρωί της Παρασκευής 24/06, περίπου 2.000 μετανάστες επιχειρήσαν να διασχίσουν τον ψηλό φράκτη που σφραγίζει τον ισπανικό βορειοαφρικανικό θύλακα της Μελίγια. Μέχρι και αυτή τη στιγμή μετράμε 31 νεκρούς και εκατοντάδες τραυματίες στον φράκτη στα ισπανικά σύνορα, μετά τη φρικαλέα καταστολή από την Μαροκινή και Ισπανική αστυνομία. Δεκάδες τραυματίες κείτονταν αβοήθητοι και πέθαναν κατά την διάρκεια της νύχτας καθώς η ιατρική περίθαλψη ή οποιαδήποτε άλλη μορφή πρόνοιας ήταν ανύπαρκτη. Οι συλληφθέντες στοιβάζονται χτυπημένοι σε σωρούς, ενώ δεν έγινε καν απόπειρα διαχωρισμού των νεκρών από τους τραυματίες.

Η Μελίγια και άλλος ισπανικός θύλακας, η Θέουτα, που βρίσκονται στο βόρειο Μαρόκο, είναι τα μοναδικά χερσαία σύνορα της ΕΕ στην αφρικανική ήπειρο και αποτελούν συχνά αντικείμενο προσπαθειών εισόδου από μετανάστες που επιδιώκουν να φθάσουν στην Ευρώπη. Μετά την τελευταία συμφωνία Μαρόκου - Ισπανίας, που προβλέπει μέσα σε όλα τα υπόλοιπα και κοινή συνεργασία των κατασταλτικών δυνάμεων των δύο κρατών προκειμένου να προφυλαχθεί η ακεραιότητα των συνόρων την επιδίωξη του Ισπανικού κράτους να συμπεριλάβει την «παράτυπη μετανάστευση» ως μία από τις απειλές για την ασφάλεια στη νότια πλευρά του ΝΑΤΟ, στην επόμενη Σύνοδο Κορυφής στη Μαδρίτη στις 29 και 30 Ιουνίου, είναι προφανές για ακόμη μία φορά πως το καπιταλιστικό σύστημα μέσω της κρατικής παρακμής, της μανίας για οικονομική μεγέθυνση και των διακρατικών ανταγωνισμών, πατάει στις πλάτες των από τα κάτω εξευτελιζοντάς τους με κάθε τρόπο. Από τη μία η αντικοινωνική διαχείριση της πανδημίας με την πληβειακή τάξη να απαριθμεί χιλιάδες νεκρούς εκτός ΜΕΘ, η αντεργατική αναδιάρθρωση και οι δεκάδες εργατικές δολοφονίες στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς και από την άλλη, οι πόλεμοι που διεξάγονται εδώ και χρόνια ανά την υφήλιο για τα συμφέροντα των πολιτικά και οικονομικά ισχυρών σκορπώντας θάνατο, καμένη γη, φτώχεια και ξεριζωμένους ανθρώπους, είναι μόνο λίγα από όσα αποδεικνύουν περίτρανα πως τα κράτη και τα αφεντικά είναι έτοιμα να θυσιάσουν τα πάντα για τη μεγιστοποίηση των κερδών τους, με την κοινωνική βάση να υφίσταται τις συνέπειες.

Στην Ελλάδα, όπως και σε όλη την Ευρώπη και στις Η.Π.Α. και παντού στον κόσμο τα κράτη και οι κυβερνήσεις μας γνωστοποιούν για χιλιοστή φορά πως η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία απολύτως αξία αν είσαι φτωχός εργάτης, πρόσφυγας ή μέλος κάποιας μειονότητας. Οι ζωές των καταπιεσμένων θυσιάζονται στον βωμό της καπιταλιστικής κερδοφορίας, η οποία για να συνεχίσει απρόσκοπτα τον κύκλο εκμετάλλευσης χρειάζεται την κρατική τρομοκρατία. Η εξουσία δολοφονεί. Παντοτινές προϋποθέσεις της είναι

η εκμετάλλευση και ο θάνατος. Όλες οι πολιτικές αποσκοπούν στην ένταση της φτώχειας, της εξαθλίωσης, της εδραίωσης του κοινωνικού κανιβαλισμού μεταξύ των εκμεταλλευομένων, τη λουμπανοποίηση των αντιστάσεων και των υποκειμένων, την ενίσχυση του καθεστώτος εξαίρεσης για τους πληθυσμούς που «περισσεύουν», το όρθωμα των τειχών απέναντι στον εσωτερικό και εξωτερικό εχθρό.

Οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης στα στρατόπεδα συγκέντρωσης ανά την επικράτεια, όπου οι άνθρωποι αναγκάζονται να ζουν έγκλειστοι, χωρίς ρεύμα, θέρμανση και τρεχούμενο νερό, στοιβαγμένοι σε σκηνές, ο παρατεταμένος εγκλεισμός τους μέσα στα κέντρα κράτησης με πρόσχημα την πανδημία, η παντελής έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης αλλά και οποιασδήποτε άλλης πρόληψης αναφορικά με τα μέτρα για την αποφυγή της διασποράς του covid-19, η συνεχής απομόνωσή τους από τα κέντρα των μητροπόλεων αλλά και της κοινωνίας της ίδιας και η καταστολή οποιασδήποτε αντίστασης είτε με την βία των ΜΑΤ είτε μέσω της τρομοκρατίας των pushbacks και των απελάσεων καθιστούν για μία ακόμη φορά έκδηλο το πλέον προφανές: η διαχείριση των μεταναστευτικών ροών είναι μια διαχείριση εξόντωσης και το κράτος κατέχει το μονοπώλιο της βίας είτε απέναντι στους/στις μετανάστες/μετανάστριες είτε απέναντι στους αλληλεγγυούς και σε όποιον επιχειρεί να σπρώξει κεφάλι ενάντια στις δολοφονικές προσταγές του. Η φρίκη των στρατοπέδων συγκέντρωσης, όπου απουσιάζουν ακόμα και οι στοιχειώδεις υποδομές κάλυψης των βασικών αναγκών και η διαρκής καταναγκαστική απομόνωση των ανθρώπων αυτών συνιστούν ένα ξεκάθαρο κρατικό-καπιταλιστικό έγκλημα ενάντια στην ανθρωπότητα.

Ακόμα όμως και όσοι καταφέρνουν να ξεφύγουν από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, βρίσκονται αντιμέτωποι με τη σκληρή πραγματικότητα της διαβίωσης ως αόρατες υπάρξεις μέσα στα καπιταλιστικά κέντρα. Η μια κυβέρνηση διαδέχεται την άλλη και μέσω της εγκληματικής πολιτικής τους η οποία συνίσταται στις εκκενώσεις των προσφυγικών καταλήψεων, τις έντονες πιέσεις με σκοπό να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους αλλά και τη διακοπή ή την τρομακτική περικοπή των οικονομικών βοηθημάτων και προγραμμάτων που τους παρέχονταν, τους επιβάλλουν να ζουν κάτω από ένα καθεστώς εξευτελισμού χωρίς να ξέρουν τι τους ξημερώνει. Οι εξώσεις έρχονται μία μετά την άλλη, ακόμη και σε όσους αιτούντες ασύλου έχουν πάρει θετική απόφαση, με αποτέλεσμα πολλοί από αυτούς να φεύγουν από τη χώρα ή να μένουν πολλά άτομα και οικογένειες μέσα σε ένα διαμέρισμα, ακόμα και να ζουν στο δρόμο μη έχοντας άλλη επιλογή.

Τα παραπάνω δεν αποτελούν κάποιο πρωτοφανές γεγονός, αλλά μία πάγια κατάσταση στη διαχείριση της ζωής των προσφύγων και των

μεταναστών τα τελευταία χρόνια. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είναι το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα εφαρμογής του καθεστώτος εξαίρεσης. Σε μέρη αυτά η ανθρώπινη ζωή δεν έχει καμία απολύτως αξία, καθώς το πλέον απαξιωμένο κομμάτι του πληθυσμού, οι αόρατοι αυτής της κοινωνίας στερούνται όχι μόνο τις στοιχειώδεις παροχές και δικαιώματα, όπως αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης, περίθαλψης, εκπαίδευσης ακόμα και σίτισης αλλά και το ίδιο το δικαίωμα στη ζωή. Η κατάσταση αυτή, και στην Ελλάδα, αλλά και σε όλα τα ευρωπαϊκά κράτη υποδοχής προσφύγων και μεταναστών, είναι πλέον η θεμελιωμένη (και νομικά θεσπισμένη) διαχείριση των ανθρώπων που κρίνεται ότι περισσεύουν μέσα στο καπιταλιστικό σύστημα. Άνθρωποι χωρίς χαρτιά, χωρίς ονόματα και τέλος δίχως ζωές προσπαθούν να ξεφύγουν από τη φρίκη του πολέμου και της φτώχειας και πεθαίνουν, προσπαθώντας να κερδίσουν λίγη από την αξιοπρέπεια και τη ζωή που τους έχει στερήσει η βαρβαρότητα της εξουσίας είτε αυτή πετάει βόμβες είτε χτίζει κολαστήρια.

Από τη μεριά μας η αλληλεγγύη δεν γνωρίζει ούτε σύνορα, ούτε χρονικά περιθώρια. Είναι διαρκής, έμπρακτη και δεν εγκλωβίζεται σε κανενός είδους διαχωρισμούς (πρόσφυγες - μετανάστες). Καμία λύση δεν μπορεί να είναι προσωρινή μιας και το πρόβλημα δεν εμφανίστηκε τώρα αλλά δημιουργείται εδώ και χρόνια από τις χώρες που διαχειρίζονται τον παγκόσμιο πλούτο. Η οργάνωση των καταπιεσμένων σε όλο τον κόσμο είναι η μόνη που μπορεί να ανατρέψει την κυριαρχία και να εξασφαλίσει ανθρώπινες και αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης. Η κοινωνική αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων ξένων ή ντόπιων αποτελεί το όπλο μας ενάντια στους εκμεταλλευτές. Οργανωνόμαστε και αγωνιζόμαστε μαζί με τους μετανάστες για μια κοινωνία ισότητας και ελευθερίας. Αλληλεγγύη, κοινός αγώνας και κοινή ζωή.

**ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΣΥΝΟΡΑ, ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ & ΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤ(ΡΙ)ΩΝ
Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ**

Τοπικός Συντονισμός Θεσσαλονίκης |
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση -

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΡΑΤΩΝ & ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Το κρατικό καπιταλιστικό σύστημα οργάνωσης της κοινωνίας βρίσκεται σε συνολική και βαθιά κρίση, λόγω των ιδίων των αντιφάσεών του, που τις προκαλεί η αθεράπευτη σύγκρουση που επιβάλλει η βασική του αρχή, η εκμετάλλευση και καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο. Ο χρεοκοπημένος κόσμος της εξουσίας δεν έχει να προσφέρει τίποτα πλέον στους από τα κάτω πέρα από πόλεμο και φασισμό, τίποτα πέρα από προσφυγιά, λεηλασία της φύσης και των κοινωνιών, τίποτα πέρα από εξαθλίωση και θάνατο. Αδυνατώντας πλέον να παρήξει οποιοδήποτε συνεκτικό κοινωνικό όραμα, προοπτική και ελπίδα για τους από τα κάτω και προκειμένου να συνεχίζει να επιβάλλει και να διαιωνίζει την κυριαρχία του και να επεκτείνει την ισχύ του, κλιμακώνει συνεχώς την επιθετικότητα του. Έτσι, σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, εξαπολύει μια ολομέτωπη επίθεση απέναντι στην κοινωνική βάση, στους φτωχούς και τους απόκληρους και επιχειρεί να αναχαιτίσει την όποια έκφραση κοινωνικής δυσάρεσκειας στοχεύοντας στην πλήρη καθυπόταξη της ανθρωπότητας στους σχεδιασμούς κράτους και αφεντικών.

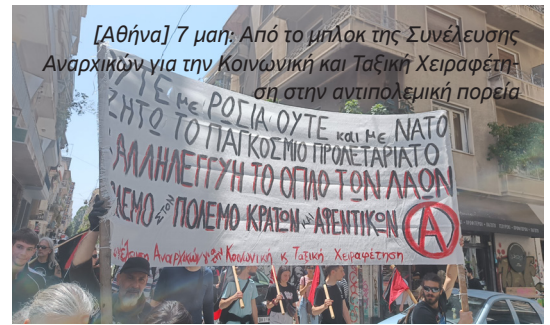
Αυτή η αποσάθρωση του κόσμου της βαρβαρότητας είναι που προκαλεί την όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Τα αστικά επιτελεία μπορεί να στοχεύουν, το κάθε ένα για τον εαυτό του, στη διεύρυνση της «σφαίρας επιρροής» του προκειμένου να επεκτείνουν τα πεδία ελέγχου και εκμετάλλευσης, όμως σύσσωμα κράτη και αφεντικά προσπαθούν να περισώσουν απ' την κατάρρευση τον κρατικό-

καπιταλιστικό μηχανισμό και μπροστά σε αυτή την προοπτική καθόλου δεν διστάζουν να διεξάγουν στρατιωτικές επιχειρήσεις και να διαμορφώνουν εμπόλεμες κοινωνίες.

Σε αυτή την κατεύθυνση η διάχυση των εθνικισμών αποτελεί απαραίτητο όπλο στη φαρέτρα των κυρίαρχων. Ο πόλεμος αλλά και η συνεχής απειλή πολέμου καλλιεργείται ως συνθήκη, προτάσσοντας μία φαντασική κοινότητα εθνικών συμφερόντων, αρνούμενη οποιαδήποτε άλλη ταυτότητα πέραν της εθνικής, στοχεύοντας στον κατακερματισμό των καταπιεσμένων, στον αποπροσανατολισμό τους από τα πραγματικά συμφέροντα και ανάγκες τους και στη σύμπλευση και συμμετοχή τους στο πολεμικό σφαγείο. Ταυτόχρονα, διαμορφώνουν το στρατόπεδο της Αντεπανάστασης, επιστρατεύοντας τις ακροδεξιές και φασιστικές εφεδρείες τους ώστε να τσακίσουν τον «εσωτερικό εχθρό» και όλους όσους αγωνίζονται ενάντια στους αντικοινωνικούς και καταστροφικούς τους σχεδιασμούς.

Τα σύννεφα του πολέμου πύκνωναν εδώ και χρόνια στην περιοχή των Βαλκανίων. Η ύπαρξη των στρατιωτικών βάσεων του ΝΑΤΟ -σημεία από τα οποία εφορμούσαν, εξοντώνοντας χιλιάδες ανθρώπους στην «καπιταλιστική περιφέρεια»- αλλά και η εξάπλωσή τους στην περιοχή των Βαλκανίων και της Ανατολικής Μεσογείου αποτελούσε κομμάτι του σχεδιασμού των ΗΠΑ για την επέκταση του ζωτικού τους χώρου. Στην Ουκρανία, οι δυτικοί δυνάστες χρηματοδούσαν την ακροδεξιά και επέβαλλαν μία φιλελεύθερη και δυτικόφιλη κυβέρνηση, η οποία νομιμοποίησε δολοφονικές νεοναζιστικές παραστρατιωτικές ομάδες και ήταν πρόθυμη να προσδεθεί στον ιμπεριαλιστικό πόλο της Δύσης. Το ρωσικό κράτος, χρησιμοποιώντας προσχηματικά το αφήγημα της αποναζιστικοποίησης, την ίδια στιγμή που πριμοδοτεί σταθερά φασιστικές και νεοναζιστικές οργανώσεις τόσο στο εσωτερικό του όσο και στο Ντονμπάς και σε περιοχές που την αφορούν (Συρία, Λιβύη), διεκδικώντας να ανατρέψει το υπάρχον πολιτικό σκηνικό της Ουκρανίας ώστε να την επαναφέρει στη δική της σφαίρα επιρροής, εισβάλλει στην Ουκρανία. Βόμβες, οβίδες, καταστροφή πόλεων και χωριών, άνθρωποι σκοτώνονται, οδηγούνται στην εξαθλίωση στερούμενοι τα στοιχειώδη για την επιβίωση αγαθά και παίρνουν τον δρόμο της προσφυγιάς.

Το ελληνικό κράτος, ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, είναι

σταθερά προσανατολισμένο στις επιδιώξεις της κυρίαρχης πολιτικής και οικονομικής ελίτ, της οποίας αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα. Η αναβάθμιση των ήδη υπάρχουσών στρατιωτικών βάσεων αλλά και η διεύρυνση της παρουσίας τους σε όλο τον ελλαδικό χώρο δεν σηματοδοτεί παρά την πρόθεση για ενίσχυση του ρόλου του στη νευραλγική θέση των Βαλκανίων και την επικύρωση πρόσδεσης της ελληνικής αστικής τάξης στο άρμα συμφερόντων του Ευρωατλαντισμού. Παράλληλα η ενίσχυση του πολεμικού εξοπλισμού όλων των κρατών δεν σηματοδοτεί παρά την πιθανότητα γενίκευσης του πολέμου.

Απέναντι στον πόλεμο, που αποτελεί μονόδρομο σωτηρίας για το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα, απέναντι στο σχέδιο αλληλοεξόντωσης των εκμεταλλεζόμενων και καταπιεσμένων, απέναντι στον εθνικισμό, τον φασισμό και τον ιμπεριαλισμό η μόνη ελπίδα είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, η οργανωμένη απερίθρητη των από τα κάτω. Ο μόνος δικός μας πόλεμος είναι ο κοινωνικός και ταξικός! Για την ανατροπή του κόσμου της εξουσίας και τη δημιουργία μιας κοινωνίας ισότητας, ελευθερίας και δικαιοσύνης!

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΟΥΚΡΑΝΙΑΣ – ΑΜΕΣΗ ΠΛΑΥΗ ΤΗΣ ΡΩΣΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ & ΤΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΩΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΕΡΙΖΜΟ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΚΑΤΑΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΡΩΣΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

ΝΑ ΜΠΛΟΚΑΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ- ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΝΑΤΟ, ΤΗΝ Ε.Ε. ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥΣ ΤΟΥΣ, ΚΑΜΙΑ ΕΜΠΛΟΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΝΑ ΚΛΕΙΣΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

Η ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ- ΡΩΣΙΑ- ΟΥΚΡΑΝΙΑ, ΕΧΘΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΕΞΟΥΣΙΑ

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ!

Συνέλευση Αναρχικών για την Κοινωνική και Ταξική Χειραφίτηση

Γιατί ή θα σταματήσουμε τον πόλεμο ή θα πρέπει να υποστούμε τις φοβερές συνέπειές του

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ, ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ, ΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ

Ότι έχει η κοινωνία κερδίσει μέσα από απελευθερωτικές αγώνες και αυτά ορατούμενα να τα υπερσυντάσσουμε στην κατεύθυνση της συνολικής ανατροπής Κράτους και Κεφαλαίου.

Η ελευθερία, η ισότητα, η δικαιοσύνη μένει να κερδηθούν!

Γιατί τίποτα δεν μπορεί να υπάρξει όσο η ζωή των ανθρώπων οργανώνεται από το υπάρχον εξουσιαστικό-εκμεταλλευτικό και καταπιεστικό σύστημα που εξουσιάζει τους εργαζόμενους σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης, αναρριάζει αμύητα πλάτη για τους παγκόσμιους ολιγάριθμους καταδικάζοντας στη φτώχεια και την ανέχεια την κοινωνική πλειοψηφία, που καταπίεζει, κακοποιεί και δολοφονεί τους πλέον αδύναμους. Κελατεί τον φυσικό κόσμο και οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια ξανά και ξανά τους λαούς σε πολεμικό σφαγείο.

Χρέος μας η νίκη!

Η νίκη που αγνάνη για την Κοινωνική Επανάσταση, για την οικοδόμηση ενός κόσμου που θα τους περιλαμβάνει όλους, που θα φροντίζει τους πιο αδύναμους, που θα ενισχύει την αλληλεγγύη και θα δημιουργεί πάντοτε αλληλεγγύη μέσα στις οποίες θα αναπτύσσονται οι πιο μεγάλοι, οι αναρίθμητες δυνατότητες του κάθε ανθρώπου, που θα είναι ΟΛΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!

ΟΡΓΑΝΩΣΗ & ΑΓΩΝΑΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Αναρχική συλλογικότητα Όμιλον72

Αναρχική - αντιεξουσιαστική ΣΥΝΕΚΤΗ ΑΝΤΙΠΟΛΗ